

אלבום — סידרת נצופת. דרמה לכל המשפחה שאסור להחמץ עביי סיפרה הקלאסי של הסופרת שדלוט ברונטה. אחד הסיפורים המסופרים ביותר בעולם.

קלטת מטי 4 של סידרת התפשך על תמלון תמטורף ביותר באנגלית (ובשלם כולו) ניון קליו (בחבורת

אלבום – סידרה תנישאת על גל פטע חדש, סיננון

RESIDENT KENNEL ASSASSINATED

CONTRACTORY

רושון אפריקאית, רצה הנשיא קנוזי — נשארה מתעלומה האטרצה אותו לי חרוני אוסוולר לבת, או היו לי

נים רובי ביוית אסדה אתת השאיר אתריו עד חיום

תרבה סימני שאלה.

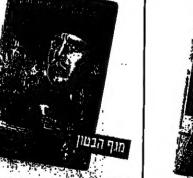
ב המרגלים דיילי

עורון ביושל והו בנקאות – פותרון אמיתני על אדם ומיתי שוני כדי לתיות בסכנה, ומו – כאגדה

פשיעה לא מוכר, סוג של פושע שלא חיוז כמותו.

מאבק עיקש מעבדות לזרות. גבי פיטמן וסייסלי תאנדה הטסומה וכובטה לבנות ילדים ומבוגרים טייסון) אשה שנולדה עזיין בתקופת העבדות ווכתח השתחף במאבק לוכניות האדם של שחורי ארתייב כאחד. סרט בשילוב שחקנים ופעלולים עבייי ספרו ב סיפורי מטעות, דמיון וחרפתקאות.

מותהן משטרתי מקורי ומפתיע. גיבוריו היום חבלש הידוע בולמן ווועבריין לשעבר ספייור סקוס אשר ניקרא "איש מ־יַרְאַ" (בנופן כרומוזום גברי נוסף אשר סרט בילוש ופעלה על חשלם התחתון מלוגדוני.

וסומית אשר חוזר לעברו כסיים קרב ומיד מתחיל

במרדף חליקופטרים מרחק לחיים ולמוות להצלת

עוד סרט שמקורו בימטברווי הטעים ותמעוד של

אחרת מעלומת רצח שללא פיתרוויי.

רצינה לאוחדי אנתנה כריסטי ופיס פרכל.

אלבום בפול

בערבו - בעלכן דרסת איכות ואת השאלה מה מרס לנשים אורחיות תמימות להצטרף ליתרת עילות

לצרפת הכבושה — מאחרי קוי האוייב הערשני האכזר ולתרום למאמץ המלחמתי תוך נילוי אומן לר,

מוכחרת, לשוב ילדת קטנה ובני משפחה ולהישל

עותה כריסטי, על הבלשית הבתולה הוקנה פיס מתל

זמצלירות לתתעלות מעל בלשי תמשכורה ועל עצמוו

222

מפּץ עדי. החברה הכללית למוטיקה (1973) בע"מ רוז' החילזון 4, רמת-גן. טלו 1973–03

אלי ארתנה לא נשכח. עליו אמר

מיווו "אוחנה נחשב אצלנן לכו־

כב", וחסביר מדוע אינו זוכה

לשיחרור: "לא משחררים אותו,

כי לא רוצים להראות שנכנעים

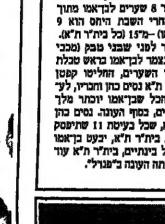
לכל מי שמעמיד תנאי, שרוצה

ירוני רוזנפל יכול לחדור ללכת אם הוא לא משחק, וגם רר

או שלום תקוות, שלדבריו "יתן סמכא ומקובל מאוד בקהיליית

וון קיר". מחמאה זו קיבל החלוץ צים לחנך אותו".

דומה שדברי שום לא נפלו הבטיח, שכל בעיטת 11 שתיפסק על אוזניים אטומות. עובדה: לזכות בית"ר ת"א, יבעט בן־אמו בית"ר ת"א ניצחה בשכת האחרו - אכל בינתיים, בית"ר ת"א עוד בה 4-0 את הפועל טכריה, ורק לא זכתה העונה כ"פנרל".

כונסי הנכטים של הפועל ת"א זראו לנושים, באמצעות מודעה בעיתון, לסרט לפניהם את כל החובות שיש לאגורה כלפיהם. המוער האחרון היה בשכוע שע־

מכתב אתד זבו סירוט החובות קיבל עו"ר אבי פישר (אחר מכונסי הנכסים) מעו"ד אשר שור, פרקליטם של שישה משי חקני הקבוצה, שבו נטען לחוב בולל של כרכע מיליון דולרו שוז־ ייבת הפועל ת"א לשחקניה. המ־ דוכר רק בחובות מהעוגה שעכרה. הסכום כולל ריבית והצמרה, בדתאם לחוזה שיש לכל שחקן.

מאותו המכתב עולה, כי בעל החוב הגדול ביותר כיום בהפועל ת"א הוא מורים זיאנו. הפועל חייבת לו כ־100 אלף דולר! חובם של כל יתר חמשת השחקנים שעו"ך שור מייצג וקובי סגל, גי־ לי לנדאו, יעקב אקהויז, אילן שוקרון ורמי ארמה), הרכה יותר קטן ונע בין 30 ל-40 אלף דולר

השראלי של קבוצת סשנדרד לי־ באותו קונגרס נכתו גם מאנד צר הבלגית, מהמאמן וולטר מיוז, נים מיוגוסלאוויה. אך טבעי היה, שורו של ני תים, מאמן נבחרת ששני השמות שהוזכרו בשיחות עם הישראלים היו מיליאנקו מר המומאה הושמעה כארוני יויר חיץ וראסטיסלאב מאטיץ. היוי אדנון המאמנים הישראלי, עמר גוסלאווים, התפלאו איך הגיע ואל שפר והמאמן שלומי אדרי, מיחיץ' ער למישרה רמה, כמו אי־ נקונרס אירגון המאמנים האירו־ מון נבחרת ישראל. לעומת זאת פי, שנערך לפני שבועיים בשור הרעיפו שבחים על מאטיץ', מאמי נה הנוכחי של הפועל ת"א. הם מיוו הילל ושיבה רוזנטל וגם סיפרו שהוא נחשב כארצם לכר־

עם הצטרפותו לסגל הנכחרת קיו ב"דן" וביקש תופשה ללא

רוני רוזנטל. מחמאה מקצועית

תונה צבע ללינה הבלגית". גם הכדורגל היוגוסלאווי. הבקשה של גילדדי בכרורגל, ובעקבות המירוץ שאר תשלום לשלושה חודשים. פרק

אלי בראמו: עדיין אין לו פנדל ברקורד

מחמאה

בארצית עילודי מאמין שקבוצתו תצליח לשמור על מעמרה בראש גילרדי, הוא היחיר משחקני "קשה לי לחלק עצמי בין הסגל שבעקבות מתנות האימונים הפועל ר'ג, הנכחרת, העבודה של הנבחרת, נאלץ להעדר מעי והמשפחה. ההצלחה בנבחרת בורתו (נהג בש 63 ב"רן"), מרי חשובה לי - ובטח שהעלייה ללי

לעלייה לליגה הלאומית, החליט תיכנן אותה עד לאחר "משימת שוערה שמואל (שולי) גילרדי אוקיאניה'. גילרדי מאמין שיוצב לקתת את הכרורגל ברצינות רבה בשער הנבחרת נובמקרה הגרוע" יותר (לא שלא היה רציני לפני יהיה מחליף). כן "מכסה" תקופה כן). לשם כך הוא מוכן אף לוותר זאת את המירוץ עד לגמרירגל על הכנסה כספית גדולה.

שכוע הוא נערר מהעכודה ליומי אומית. אבל קשה לי להקריש גם ים. ולרלג מסע הנבחרת לרומר זמן למשפחתי. עכשיו, במקום ניה, נערר אף שכוע.

לעבור, יהיה לי זמן למשפחה, גילרדי פנה איפוא אל מעסר לאישה ולילוד, הסביר החלטתו.

עריכה גרפית: צלם: עדי אבישי : עורך מדור הספורט אבי בטלהיים

דניאלה סיליבאש, מתעמלת הזהב של רומניה (עם שלל המדליות שלה מאולימפיאדת סיאול). בשכוע הכא, בסידרת

עורך: אלכס דורון בשער עריכה: טובי פולק עווים ועיקונים ושור לוסי לבקוביץ, יגאל אופיר מעריב מדעת: נילה שנייוד וליאור סורני טל' 03'439474 הופעות בישראל מל הוכויות שמורות ל_"מעריב"

מה בגיליון

1-4: הומור בספורטן 6: כדורסל+ן 7: בית"ר ת"א,זכרונות: 8: אסטון זילה: 9: 3 נקודות: 10-11: ג'מצ'יו בו-נון פוסטר: נבחרת הכדורנלן 14-15: נילרוביץ' מהפועל ר"גן 16: ו.ב.א.: אלכס אינגלישן 17: שמר חדש: 18: תחזיטוטון 20: יש עתיך

משה גורלי

הומוך בספורט והומור בעתונות הספורט. זה הנושא. לא, אין הכוונה חלילה לעשות צחוק מהספורט (את זה ממילא עושים העסקנים, המאמנים, המתקנים והשחקנים! - אלא לרגר ולעשות ספורט ברוח גינוחה, קלילה ומבורחת יותר. הדבר היה אפשרי אילו הספורט בישראל היה בידור, כמו הפוליטיקה למשל.

אבל, לא. הספורט כאן הוא מלחמת עולם. תחום שנתון בידי אנשים קוררים, היסטריים, לחוצים ורציניים ער אימה. נטולי כושר התברחות עצמית, שלא לרכר על התברחות מצר הזולת. גם העתונות מתייחסת אליהם ככאלה. אפשר לעשות סאטירה מדוד לוי, לצחוק על שמיר ופרס ולבקר באכזריות את אריק שרון. האם ראיתם משהו רומה על שמעון מזרחי למשלז ספורט הוא אחרי הכל בידור, כמה פעמים אתם נהנים וצוחקים כקריאת מדורי הספורטז לדיון "הומור בספורט" שערך "שבועספורט", נכתרו משתתפים שהוכיחו שאפשר גם אחרת: אריה מליביאק (מעריב, טלוויזיה) -- פרשן שמסוגל לצחוק על עצמו ועל אחרים ולכתוב משעשע מבלי לפגום ברצינות טיעוניה דיר מנחם לם (ידיעות אחרונות) כותב צבע ככיף, אוירה ופרופילים: אביב הברון (סגן עורך העיר), גם עורך את מדוד הספורט במקומון. האזינו והשתתפו, חברי מרור הספורט של מעריב, אבי מלר, טובי פולק, קובי שם טוב, עסר

שלח, בן כספית, אלי כמיר וגדעון שמיחי. הצכישים הצלים להתעלות מעל לדיון אקרמאי ולדרגת שיחת "קוטראי" משעשעת. הסטורט הישראלי ועתונות הספורט הישראלית, ספגה כאן גול עצמי.

אז מפורט זה בירור או לא? -

מליניאק: מאיפה מתחילה כל הבעיהו -מהטוריות. בארה"ב אין דבר כזה. אם שחקן חותם על חוזה של מליון דולר מפרסמים אותו במסיכת עתונאים ומרימים כוסית לכבורו. כישראל, כשאיזה עתונאי מוצא איזת חוזה של שחקן מליגה ב', אחרי ששכב שבועיים במארבים בג'בלייה, מפרסמים זאת בעמוד הראשוז כאילו חשפו איזת ווטרניים. חוד מהמודיות ישנט הרמויים של אנשי הספורט ועתונות הספורט. הדימויים לקוחים מהקרב על הגולן -להיות או לחדול, עם הגב לקיר ושטויות כאלה. מג'יק ג'ונסון, לפגי המשחק השביעי גגר דטרויט דיבר על להיות או לחדולז – הוא אמר שספורט זה בידור וטוב שיש משחק שביעי שיהית עוד קצת כידור לחבר'ה. זה משקף גישה נכונה. בארץ, הספורט יותר רציני מהכל, מהעסקים, מהמוליטיקה. אפשר לצחוק על דוד לוי ועל יצחק שמיר, אבל תנסח לצחוק על שמעון מזרחי.

חברון: לספורט בישראל קשה לקרוא בידור. איזה בידור זה כשרוחפים אותך רבע שעה בקופה ואח"כ עוד רבע שעה בכניסה. כשאתה כבר מתיישב כמקום, אם יש לך ככלל מקום, או קליפות הגרעינים מתחילות לעוף לתוך האוזניים ואם אתה עוד מנסה לספר בריחה אז בד"כ, בעיקר בימק"א, אתה מתחיל אותה בשורה 18 וגומר כשורה 8.

– האם יש קליינטים להוכורו לם: אנשים כאן לא מסוגלים לקבל תמור. אחרי

קריקטוריסטים

יעקב פרקש (זאב) וגרעון עמיתי מפרסמים בקביעות קריקטורות־ספורט כ"הארץ"

זאב: הומור זה לדעת לצחוק כשרורכים על היבלת שלך. מה צוחקים רק כשרורכים על יכלות של אחרים.

גרעון: פעם, בהקשר של פסח, ציירתי 4 קבוצות כנגר 4 הבנים מהתגרה. במקרה, כית"ר ירושלים יצא 'הרשע'. למחרת הגיעו עשרות טלפונים שאיימו לשרוף את "מעריב".

קרא בכיוון התץ עבדנו קשה בפגרה. צדיכים והאמת היא להבין, אנחנו בונים שהשבלה איננה קבוצה משקרת コンナケ אלי פותי! חוקים משלו לא מדברים על זה. אנחני משחקים אבל, האמת משבת לשבת היא , שכדורהל משחקים שחשום הוכחני שות פסף דקות לכולם מה אנחע שווים! 721... משחק מתחיל ... 0-0 X מיפתע לדוביד שחלמת שהיום לשחק בקישור אבקיע שער אבל רק המאמן MILE אח"כ ניסיב לשמור על בפתיחה המצאה היו גישוש פתיחה האמת היא, שהחברה נתע אבל הכדור ו...לכל כדור ISIAU HID ת'חיים שלהם היתף כוטבת

הספורט ועתונות הספורט חטפו גול עצמי בסימפוזיון "הומור בספורט" שערך "שכועספורט" כשכוע שעכר ב"ר מנחם לס, אריה מליניאק ואכיב הברון, הגפיקו כמה מסקנות עגומות 🎟 בארץ, הספורט יותר רציני מהכל: אפשר לצחוק על דוד לוי ועל יצחק שמיר, אבל תנסה לצחוק על שמעון מזרחי כולם כאן היסטריים, לחוצים ורציניים בפעם האחרונה שהברון זוכר שחקו מחייך זה היה אודי אשש מבית"ר ירושלים. שתפס לרוני לוי בביצים וחייך

כדי שהשופט לא יתפוס אותו

לא שוכחים לי את זה. אנחנו מדינה קטנהן כולם

מכירים את כולם וצריך לחיוהר. כשאני כותב, אני

חושב פעמיים. איך אפשר לבקר אנשים כשמלוק

ובעיקר שחקנים ומאמנים, אני רואה שאין עם מי

לצחוק. אתה יכול להתלוצץ על חשבוגם, אבל גם

כליניאק: כשאני מסתכל על קהל הטראים שלי

ומזרחי ולחישאר חבר שלהם?

שתם וחלילה להיזהר ברברים שלא עוברים שד"ר ג'יי עזב את פילדלפיה, כתבתי שהיא כמו בטלוויויה. כשאני מסתכל על השררים בסי.בי.אס. קרית מוצקין, מקום שכולם יורעים איפה זה אכל אני משתגע מקנאה, לרעתי, שדרן ופרשן בטלוויויה איש לא יבוא לשם בלי סיבה. ראש העיר הגיב לא צריכים בכלל לדבר על המשחק. צריכים לשכת במכתב של 3 עמורים ל"יודיעות": כדאי שמנחם לס כשני הזקנים מהחבובות ולצחוק על כל העולם הבת־גלימי יקפוץ לביקור כקרית־מוצקין ויראה מה ובררך אגב להתייחס למשחק. בנינו, את הכיכר החדשה... כתבתי פעם שהמאמנים בארץ נמוכים ולכן יש להם נשמה של גארדים. מאז

אין מאמן מחייך

חברון: כטלוויזיה דווקא יש הומור. ארכל זה הומור ויש גם גרשל, שזה כדיחה. על ארכל רואים שכל הזמן הוא עוצר עצמו כרי שלא ייפלט לו משהו שלא עובר את קנה המידה הלאומי. לי לעומת ואת יש יתרון: אותי לא מכירים ולכן אני עושה חשכון אם הם יודעים שהכוונה שלך טוכה הם נפגעים. ואו רק לעצמי. אבל התופעה מוכרת. גיורא שפיגל לא אתה עושה את החשבון: האם כדאי בשביל רגע אחד מרבר עם 'העיר' כי אשר לוי כתב שעם משהו על של צחוק לבכות כל השנה. האנשים פה לא שוכחים מכבי שהצא לא אהב. מאז "העיר" מחוק, מכחינתו. כלום. ישמרו לך טינה ויחפשו כל הזמן להכנים לך ואם נחזור למאמנים ולשחקנים, הרי שקשה למצוא חזרה. יש פה הרכה צחוק בספורט, אבל אין עם מי. מאמן שמחייך – ואם הוא מחייך כבר אינו מאמן. בארת"ב כולם יודעים לצחוק על כולם ואפילו בפעם האחרונה שאני זוכר שחקן מחייך זה היה אודי מראיין על מרואיין בשירור ישיר. לוקחים זאת ' אשש מבית"ר ירושלים, שתפס לרוני לוי בביצים כבריהה ושוכחים. בטלוויזיה יוצאות לי לפעמים, וחייך, כרי שהשופט לא יתפוס אותו. זה הקהל באופן הכי טבעי, התחכמויות ואז אני מקבל נויפות שאתה מתמודר איתו וזה גם הקהל שבא למגרשים.

לפר שלתו על היחם לספורט בארה"ב ילמרו שלי שני הסיפורים הכאים: ריצ'רד ניכסון, נשיא לתבו, הגיע למשחק בייטכול של הניוריורק מטס מגול לפרשן בטלוויזיה. אחרי שגילה ירע מזהיר משקק התרווח ניכסון בכסאו ואמר, בשיא תחי היה כראי, ולו רק משום שאלה הכיאו אותי שנה לשעבר שדרן ספורט בשיקאגו, נוהג לכנות ש"פרר לשעבר של השיקגו קאבס". לקאבס, מו מפחי קבוצות הבייסבול של שיקאגו, יש שרד

מעמדו מחברתי של הספורט בישראל ונעדר מהמיקרופון שלושה תורשים, ותחנה החליפה שקט בהידרכיה של תרבויות הפנאי, זווא אותו בסידרה של סלבריטיט, שכל אחד מהם פירשן

יתישה כל מה שעשיתי ער עכשיו וכל מה עבר בהצלחה מרשימה. משמי החלום הות: לשרר משחק בייסבול". הנשיא צביטה בלב שלי כשם הארי קארי. אשתקר לקה קארי כליבו ולהסכיר שאני גם פרופסור וגם מנהל מחנות קיין. בספורט מסוגל בכלל לכחוב.

אורחי הדיון – בעיני זאב

אריה מליניאק ד"ר מנחם לס אביב הברון

ורשות הספורט ומבט ספורט

לה כומנו היה רק "חדשות הספורט", עיתון הספורט היחיד בארץ שכולם חיכו לו, במיוחר ביום א'. מי שם בתבים כיוהר ברנר ויהודה גבאי, שהיו כוכבים. הילת הכוככים בעתונות הספורט כמעט שלא פימת היום, למרות העוברה שסגנון הכתיבה ב"תרשות הספורט" היה יכש ועוברתי מאר והיום הכתיבה ישר אישית. הסיבה היא אולי ריבוי הכותבים ומיעוט הקוראים. מי הכותבים? – בר"כ חובבי טפורט החוילו לכתוב, סיבלו ג'וב והיו לעתונאים, בלי הרקע המקצועי המתאים מבחינת השפה ומהכחינה משועית. לרוכם אין גם מספיק שטח לכתוב ואין בטחון עצמי. לרובם גם אין תופש, כמו שיש לי או

וצרון, הייתי מעורב לפני כמה שנים עם רמי רוטהולץ בירחון בשם "מכט ספורט". גם אריה ומלר מנושם. זה היה הומור, זה היה מתוחכם ואחרי שנה זה פשום נגמר.

שמנו דווקא היינו בסדר. אולי ההפצה שעבדה דע ואולי אותר הכדורגל שפתח את העמודים מאלאם האלה בכרום, עם צילומי הצבע ופשוט בהה בטכסט. - בשאתה עושה עיתון, אתה חושב מי הקרא שלך ומה הוא רוצה?

- ותחל שלי זה אני. אני כותב מה שאני נהגה לקרוא. - האם תעשה כך גם עתון שתצטרך למכור? – כן. עשיתי פעם עתון כזה והוא כאמור לא הגיע לות מקם, אבל אני אישית לא יכול לעשות שום עתון אחר. יש לי בעיה עם זה.

המור וביקורת

פורי מולק: פעם כתבתי על תופעה שנראתה לי כחוזרת אצל צביקה שרף והיא: להפסיד משחקים משות הסיום. תגובתו היתה: היית פעם מאמן כדורסלי - כלומר, אין לך וכות לכתוב אלא אם איפנת. שק פני הדברים אף אחד לא יכול לכתוב חוץ ממליניאק. פליניאק: שטייניץ כתב שגם אני לא יכול לכחוב, כי אני מאמן רס בארציה. ובעניין יכולה

וסמנים לקבל ביקורת, הם מתחלקים לשניים: כאלה שיש להם קרדים וכאלה שאין להם. מי שיש לו, של לבוא בשף משחק ולהגיר "אני אשם", ולצאת גבר. מי שאין לו, יגיר "אני אשם" וילך הביתה. אם שק אמר "זה שיקול של מאמן", ומסרב לפרט, סימן שאינו מרגיש בטוח. אם היה מרגיש בטוח אולי

שלום בארה"ב מעריכים בעיקר הומור על חשבון עצמר. סיפור אופייני ונהדר הוא הסיפור על ים ולוואנו, מאמן קבוצת הכדורסל של מכללת צפון קרוליינה סטיים – אחר המאמנים הנערצים משיקו ואיש שמשכורתו עוכרת את חצי המיליון לשנה ובדולרים. וווא מרשה לעצמו לצחוק על שש לראשונה כשיצאתי לבחון שחקו, סיפר ולוואנו לריוויד לטרמן בטלוויזיה, אמרו לי: יש בחור אד כלונג איילנד שאתה חייב להשיג'. נסעתי לשם וראיתי אותו. לא רציני, אמרחי לעודי. 'דוה שי, ולא יהיה אף פעם שחקו'. במקומו גייסתי אחר, לארי שפיגל, וראי שמעת עליו, מאור גרול מווטל. מוצער הדוא, שלא גייסתי באמת, לא יצא הרבת. שמו היה ג'וליום ארווינג".

משן ותחות ביותר. מה קירה באמריקהז

בארה"ב, הייתי נאה מאר לומר שאני בתכ ספורט. המעמר שלנו נחות. אני בטוח שגם אתם, ככתכי ספורט, נשאלים מתי תעשו סוף סוף משחו רציני. בארה"ב הספורט הוא עיטוק מכוכר, המעמר משחק אחר. ביניהם היו בדרנים, עיתונאים האינפלקטואלי של מאמנים וספורטאים גבוה יוחר, ופוליטיקאים. אחר מאלה היה ג'ורג' וויל, פרשן ועתונות הספורט, כרמה גבוהה יותר. האחר קשור פוליטי מהנקראים ביותר באמריקה, משהו כמו יואל בשני. כך גם אצלנו, האחר קשור בשני, אכל ברמה מרכוס כפול ההפרש בינינו לאמריקה, 'היום באתי הנמוכה ביותר. לעבודה הרצינית כאמת", אמר וויל, שהגיע ל כארניאק: פעם פגשתי בארה"ב שתי זקנות בנוו השידור מצוייר בערימות סטטיסטיקה ובידע של

70 שדיכרו על כדורסל בהתלהכות ובהבנת שלא אוהר רב שנים. את מכחן הפרשנות, אין צורך לומר, היתה מניישת את ככירי הפרשנים פה. כשטיפרתי שהייתי נאשיתאל קוץ', התרגשו כאילו זכו לרור עם השכינה בככורה וכעצמה ולא חשוכ שמדוכר בקוץ' באיזה רפובליקת אכוקרו במזרח התיכוז. זה לט: בישראל כששואלים אותי אם אני כתב שוכיח על המקום ועל חכבוד שיש לספורט בתרכות ספורט, אני מרגיש צביטה בלכו צורך להתנצל הכללית. כאן מתפלאים על זה שמי שמתעסק

דלות החומר

אבי מלר: בעתונות האיכות האנגלית, יש

מדור שבועי של ציטוטי השבוע במפורט.

הברקות כמו המשפט האלמותי שטבע ביל

שאנקלי הגרול: "הכרורגל וה לא ענין סל חיים

ומוות, אלא הרכה יותר מזה". מישהו מצלית

להיוכר במשהו דומה כאון באיזה משפט שנון

לם: לפני כשנה הצעתי משהו הומוריסטי:

לערוך לספורטאים משאל שלא קשור בספורט.

למשל – אם היו מכניסים אותר למכונת זמן

לאיזו תקופה היית חוזר. מהתשובות שקיכלתי,

החלטתי לגנוז את הרעיוו. הספורטאים כאו

משוט חטרי 'פרסונאליסי', לא מסוגלים להגיר

הטפורט הישראלי ברובו, אולי כמו

ופוליטיקה שלנו, הוא כל כך מצחיק בעצמו,

עד ששום הומור לא יכול להתחרות אתו.

הספורט הוא חרי כאילו ספורט, אז אפילו

לגשש החיוור עם ה"כאילו" המפורסם שלהם

הדבר הרציני היחיד בספורט הישראלי הוא

הרצינות התהומית שבה רוב הספורטאים

והעסקנים לוקחים את עצמם. הם מוכרחים,

מסכנים, כי מי מוכן לתורות שהוא לא הרבה

יוטי שריד

אין סיבוי להתחרות ולהעלות חיוך.

משהו שתוכל ליהנות ממנו.

图

לא יותר מבריחה

במיוחר, שאמר מאמן או ספורטאי ישראליז

_ פדורטל + משה לרר

אומרים לשחקנים זה לא עניין

לכל האומה. השחקנים צריכים לשמוע ותו לא. יש בזה משהו. לפני שנים תיארתי כיצד שמר מישהו על תארו העולמי באיגרוף, רק משום שכחדר ההלבשה שלו היה מכשיר טלוויזיה בשנוי 39.99 \$. אחד מעוזריו של האלוף ראה את הקרב בחדר ההלכשה והאזיו להוראות שויתנו למתאגרף היריב. למתרת כתבו בעתונים שאם היו ליריב \$39.99 - הוא היה היום אלוף עולם... 40 הדקות של מכבי וברצלווה ביד אליהו, הן

רק אתד חלקי 14 ממה שמצפה לוו העונה. רק 40 מבין 560 דקות ארוכות ומתישות, בלי לקחת בחשבון הארכות ואת שלכ ארבע האחרונות, שלהן ייערך סבב משחקים בנפרד,

צביקה שרף אמר לי למחרת המשחק משהו מעין זה: טוב לוצח בנקודת מאשר להפסיד בנקודה. אני מסכים אתו. באותו לילה שבו לא התרחש הוס של מיקי מהעונה שעברה, בסביבות השעה 10.30, שמעתי כמה מאמנים אומרים שרצוי הית להפסיד בחצי נקודה. למה חצי ז – כי זה כואב יותר מנקודה.

אלה הם, כמובן, הלא־מפרגנים ואנחנו מכירים אותם. המכנה המשותף למאמנים מהסוג הזה: כולם רוצים לאמן את מכבי ת"א; רק מעטים יכולים. הלא מפרגנים מזוהים עם צד אחד. שלא כמו בפוליטיקה – שם עוד אפשר להקים ממשלה המכונה, משום מה, "אחדות" – אין בספורט אחדות. אין הפועל־מכבי ביחד. יש

מכבי ויש הפועל. והר עם הר ניקאקדה ייפגשו. אותם חכמים בלילה. על כוס בירה, מיהרו לפסוק את פסוקם לערב זה ("מה מרסר שיחק הערב ו") ובסיום מסיבת הקיטורים רק שאלתי כמה דיוויזיות יש להם ומתי היתה הפעם האחרונה שהם לקחו זונס אוד בגביע אירופה.

לא ציפיתי לתשובה.

למה, טלוויזיה, להראות במוצ"ש 10 פעמים הלוך וחזור את הפאשלה של השופט הצ'כי שהרים רק שתי אצבעות ולא שלוש אחרי הזריקה של חן ליפין, ולא לתת 120 שניות ממשחק אתר שהיה בשבוע שעבר, זה שבו ניצחה הפועל ת"א באוסישקין את אולימפיאקוס ז

הפירטומות על המגרש וסביבו הפריעו ז

המשחק בין הפועל ת"א לאולימפיאקוס החל ב־19.00 מכבי וברצלונה שיחקו ב־20.45. איוו שעה מצאה יותר חן בעיני ז

שבע כמובן. נות יותר. לא הורג את כל הערב. אפשר להגוע אפילו להצגה שניה. 2.30 זה אף פעם לא 8.30. המשחק נמרח, מחמתח כמו גומי לעיסה. עד שמצליחים לצאת מחיכל הספורט הפקוק – השעה ככר קרובה ל-22.30.

שעה טובה לבליינים, אר מה עם השאר ז המשחק באוטישקין לא החל במקרה ב־7. גם טובת הציבור לא עמדה לפני מארגניו. טובת הקופה של העמותה היא שהכריעה שלקהל יהיה ערב מוקדם. היוונים ביקשו לשדר את המשחק לארצם, הכינו לצורו זה שלטי פירטומת ואני לא מכיר גובר שהיה אומר לא להצעה הכספית שהניתו לפניו.

כך או כך – שבע – שעת טובה.

Ξεκίνημα γιά τούς «κιτρινόμαυρους» στήν Εύρώπη Mé tóv 11 בעקבות אחד צביק'ה ואאיטו הפעילו הטילו וטו על מיקרופון צמוד ב־60 השניות של פסק־הזמן. שני המאמנים סכורים שמה הם

Γκάλη Γιαννακη

TOLOLO...

צילום הכותרת שהופיעה בעתון תערב היווני "וראדיני" לפני המשחק הראשון בגביע אירופה

רואו נשמה שוב בפעולה

הכותרת של "וראדיני" (וראדי-ערב, בתירגום קרוב ביוונית: מעריב) אומרת: "עם גאלי ויאנאקי זה צריך להיות אחרת". ואמנם – אם לשפוט על פי הנצחון הביתי הראשון על דן־בוס, ארים באמת נראית אחרת. קיים אקר (בום, בום, בום), כמו כל שחקני סרטוחנבום, הגיעו לסלוניקי באיחור של שעתיים בגלל ערפל שהתיישב על מסלולי ההמראה של הלניקון באתונה והופתעו לראות, את שמו של פאנאיוטי יאנאקי בהרכב ארי (יווני טוב אינו מבטא את ה"ס" בסיום – ועם יוונים ננהג כמו עם יוונים).

אחרי קיץ של מריבות, דרישות כספיות שלא נענו, בקשה לשתרור שנדחתה, הגיעו לבסוף הצדדים לידי פשלה: 750 אלף דולאר וכך פורסם, לא בהכרח נכון) לשנחיים ויאנאקי שוב שלנו, של ארי. בעוד שנתיים – יתעופף לו הפרפר, שיהיה או בן וג, לכל כיוון שירצה. בשבוע הבא נראה שוב את "דואו נשמה" בפעולה.

או ברצלונה, ברצלונה

סיפור יפה על ברצלונה, בכמה שנים טובות צעירה יותר. באה למשחק מול הפועל ומתינ במסגרת מחזיקות גביע (בעונת 1981/2). לרמת־גן לא משנה הפסד או נצחון. לבארסה זה משנה

אריה גבעוני, או הפועל ר"ג, מקבל טלפון על הכוקר. מישהו מראשי ברצלונה מבקש לשוחח אתו בבית המלון. טלפון לאיתן מגידו. "איתן, בוא. הם רוצים לדבר אתנו". באו. יושבים הספרדים מול שני הישראלים ומפליגים בשבחה של... פאלמה. "אתם יודעים איזה מקום חלומי זה ז" – אומרים־שואלים האורחים את המארחים. יודעים. "תוכלו לבלות שם יפה מאוד, אתם ובני המשפחה"... מבינים. "אז מה העניינים ו" – בּוֹאָנוֹ, סַנִיוֹרָס, אתם יודעים, אנחנו לא

משחקים. יש לנו מאמן ועלינו לשוחת אתו. - דיברו או לא. הפועל רמת־גן ניצחה. הספרדים חזרו הביתה. איתן ואריה נשארו באן

תעודת כשרות

הרבה גבות הורמו כשראו שוב את מליניאק הגדול על המסך הקטן. ידוע שאנשי מכבי ת"א אינם רווים נחת מדברי הפרשנות של מליניאק. יכול להיות שהעניין כבר בתקירה, כשהנושא: מי התיו שובו של האריה למסך.

ומעניין לעניין באותו עניין, אם כי אצל האח הקטן. רדיו. שימי ריגר הוזמן על ידי מחלקה הספורט של "קול ישראל" להיות הפרשן במשחק מכבי ברצלונה. מה שהיה ברור לשימי – לא היה ברור לשדר המשחק, גדעון הוד. הוא החליט שרני כהנא ילווה אותו בדברי פרשנות.

היו ומנים ובית"ר ת"א כבר מבילה את הליגה בביטחה. כבר הוכתרה לאלופת החורף. זה היה בעונת 1944/5. אז מה אם אריה חביב לא שמע על אחר, בני מורחי: טורס לא שמע על לוניה ונורין וירון כהן שואל היום מי

משה לרר

אילו אפשר היה להוציא את המרים החומים, ותנור שוב בדרגות הגונדר - היו רבים מטפסים ופלים ל'בוידעם' ועושים את זה. החזה, הרפוי משו של בית רים מאז ועד עולם, קיבל הנשמה. מודר מאיים לפוצץ את הראות מרוב גאווה. ונים משפשפים עיניים רצוכטים את עצמם. לא שמים בית"ר ת"א אלופת הסיבוב הראשון בליגה משמת. מתי, מתי זה קרה בפעם האחרונה ז יאלים הותיקים זה את זה.

וה וורמש, קיצ'י או בוגדנוב?

לעורת כולם כא גם הפעם, כרגיל, נחום מהלוי. הוא, האיש אשר על ההיסטוריה, אומר הם כל הכבוד למכצעיהם־מעלליהם של כך אמו. אה, שרס, ירון כהן, גסים כהן ועוד חברים טובים, מי היו רברים מעולם.

נית'ר של שנות הארבעים היתה קבוצה טוכה על קנה מידה. צעירה אמנם בשנים משתי מלאניביות הוותיקות ממנה – מכבי והפועל – אך מזה נעלת ייתור וקהל פאנאטי שראה בבחורים סמל המנורה על החזה לא רק קבוצת כרורגל, מו תנורת צעירים המייצגת את ארץ ישראל וופת כמנדט הכריטי.

ננו נשנה הראשונה לעלייתה מן הליגה השניה, מה נית"ר ת"א להישג כביר: משחק הגמר על ענין הארץ־ישראלי הפגיש אותה עם מכבי ת"א הוגי שתתקיים באיצטריון המכביה.

לעני 1000 צופים נלהכים, התייצבו שתי הראניניות לגמר ראשון ביניהן. בית"ר הובילה וו ששער של מרדבי, אך ג'רי בית־הלוי הישווה. לנה"ו היתה שורת חלוצים מסוכנת ואכרהם לעטב העלה אותה ל-1-2. עוד הכית"רים וקהלם מולים והנה פרץ נתן פנץ כסערה, עבר שלושה מעני מבבי ומול השוער ג'ו סירי קבע 1.3 וזכייה

נית'ר ת"א חזרה וכבשה את הגביע כעבור זמים. נגלל שיקולים שהיו רחוקים מלהיות שושיניים – הזרחקה אחת הפייבוריטיות, מכבי ל מהמשחקים ואת מקומה בנמר תפסה מכבי התה זו קבוצה חלשה ובית"ר לא התקשתה ער שיא הבקעה, 12 מול 1, השריר וקיים ער

כל זה בגביע. הליגה – זו כבר אופרה אחרת, בשרה של "כמעט"..

ביתיר ת"א כבר הובילה את הליגה בביטחה. כבר ונחרה לאלופת החורף. בסדר, זה היה בעונת ו/ווון או מה ז אז מה אם אריה חביב לא שמע על שו, נני מורחי; טורס לא שמע על לוניה רבורין ווו כהן שואל היום מי זה וורמש, קיצ'י או

או דכר. לומדים. הליגה התנהלה אז, ב־44/45. מני מצות - צפון ודרום. הפועל ת"א לא רצתה לקה עם בית"ר ת"א באותו מחוו ולכן שובצה ד כלינה הדרומית והפועל בצפונית. שתי אנונת הוכילו את הטבלה, עד שיום כהיר אחד מלם להקפיא את המצב. לא עור ליגה. תירצו את "במלח הקסט של אז: "המצב".

ומבר בית"רי ל"מצכ": הריב בין מכבי להפועל ם להפסקת המשחקים. כך החמיצה כית"ר מיסטה היסטורית להתמודד על אליפות הליגה.

א קרימה ילרים. רוץ בן־אמו, רוץ בני טבק. וחני של השבת הקרובה – שלכם.

הרה קרה. ה1944/5 הוועם

נורדית. מבין וזדמויות תכולטות: המאמן לאיוש חס (עומד, ראשון משמאל) ולידו אבותם בוגדווב. רביעי משמאל – נער צעיר שעתיד להתפרסם בשם נסים אלמליח. לידו, המישי משמאל, חבלם ישואל (פישטח) ווים. ראשון מימין, שרגא (קיצ'י) גרינוולר ולידו ארנסט (ורמש) ויינברגר. כורע, ראשון מימין, ה"קנטן"

נורדיה, על מה ולמה?

בשלחי שנת 1947, בחדשי הפירפוך האחרונים של ממשלת המנדט כארק־ישראל, הוחלט על פיזור סניפי בית"ר בארץ, שרבים מהם שימשו מחסה ומסוזה לפעולות האירגון הצכאי הלאומי. חובבי הספורט לא יכלו להשלים עם רוע הגוירה. בשעת ערב מאוחרת כונטה הנהלת בית"ר ת"א בביתו של צבי לנצ'נר, בעל ספה "לנצ'נר" ברחוב שינקין, מאו ומתמיד מעוו של אותרי בית"ר. את ושחקנים ייצג ה"קפטן" לוגיה דבורין.

לנצינר אמר שאחרים מסגיפי בית"ר כשולין כונו בשם "נורריה" ומרוע לא להסב גם כאן את שם הסכוצה ל"נווריה". הצעתו התקכלה. גירסה אחרת אומרת שמקור חשם "נורדיה" הוא בשכונה הגוכלת עם מצורת זאב, לא הרחק מכניין

ומשביך לצרכן ברתוב דיונגוף היום, שנקראה או בשם זה. בכל אום: – שינוי השם גרם לכך שהקכוצה נרשמה מחדש להתאחרות לכדורגל. עוד נאמר לשחקנים שמי שרוצה להיות חופשי ולהצטרף לקכוצה אחרת - תופשי לעשות צער זה. כל שחקני בית"ר, להוציא אחר, חתמו מחדש כנורריה. האחד שלא חתם ומאותר יותר חצה את הקווים למכבי ת"א, היה יצחק שניאור, כיום אחד משני מאמני הנכחרת הלאומית.

אמרת היידוק, אמרת בית"ר, אמרת הכל

ספליט, עיר בסדר גודל של פתחתוקוח, השוכנת לחוף הים האוריאטי ביזגוטלאוויה, מוכרת אצלנו בעיקר בוכות קבוצת הבודורסל היצוגית שלה, יוגופלסטיקה, אלופת יוגופלאוויה ויריבתה של מכבי אולם בשנות הארבעים נסלה את הבכורה בעיר קבוצת הכרורגל שנורעה בשמה "חיידוק". היתה זו

סבוצת הצבא היוגוסלאווי, שטיירה באיזור ואוקרי סידרת משוקים במצרים – הגיעה לארץ־ישראל. עוד בשהותה במצרים, אמר לח מוכתר, בכיר שחקני מצרים מקנוצת "נ.ס.ק." (ניישונל ספורט קלוכ) קהירו "בפלשתינה עליכם להיותר מקבוצה אותו בית"ר תליאביב: זו קבוצה של פאשיטטים". המלח "פאשיסטים" הציתה מיר את הרמיון אצל "חיירוק", ששחקניה היו קומוניסטים. בכואה לארץ. שיחקה "היירוק" בשכת מול מככי ת"א וגרמה לה לו

למתרת, יום ראשון (6 כמאי 1945, יומיים לפני סיום מלחמת העולם השניה, ואנחנו משחקים בכרורגל...) כתייצבת "הירוק" למשחקה השני בארק, המעם מול בית"ר תל-אביב. אחרי 30 דקות מובילה בית'ד 104 קיצ'י (שרגא) גריגוולר, נתן פנץ, סימון אלפסי וארנסט (וורמש) ויינברגר כובשים שערים ושולחים את היוגוסלאווים חפויי ראש לחדרי ההלבשה. במחצית חשביה

הצליתו והיגוסלאווים רק להקטין ל-2-4, אך לא להמתיק את הגלולה המרה. תה היה הקצורון הגדול, שחוטבע אפילו על גבי מרלית. ומני או – אמרת היידוק, אמרת בית"ר, אמרת

אבי מלר מי שמחפש הוכחות - ואותרי הכרורגל הישראלים למודי הנסיון

נוהגים לעשות זאת חרשות לבקרים – שאסטון־וילה, המגיעה להתמודרות עם נכתרת ישראל, כשבוע הבא כחיפה, איננה סתם נמושה אנגלית, יכול, כראש וכראשונה, להסתייע בסטטיסטיקה המיידית, הווה אומר הרקורר של וילה

אמנם מקום כמרכז הטבלה איננו אינדיקציה לשגשוג, אבל מה כדכר תוצאות העימותים הישירים של הוילה עם האריות שבחכורה האנגלית? בכקשה: את נוריץ', המוליכה, שנוצחה רק פעם אחת כתוץ, רמסה אסטון־וילה לפני שנועיים, 1-1. את ארסנל, האלופה המיוערת של רבים, ניצמה העולה החרשה מכירמינגהאם כתייבורי, 2-3. מול השלישית, מילוול, הסתפקו חניכי גראהם טיילור כ-2-2, וגם ליכרפול לא הצליחה לצאת מוילה פארק עם יותר מנקודה ושער, 1-1.

רקורד לא רע לקבוצה שחזרה השנה לליגה הראשונה, לאחר עונה־גלות אחת כשניה, ולמעשה רקורר המעיד כי כוונת מוערון הפאר מבירמינגהאם, לחדש נעוריו כקדם, איננה חלום רחוק כל־כך.

שבעה תארי אליפות

זה המקום גם לזכור כי אסטון־וילה איננו סתם עוד מוערון, כי אם אחר מעמודי התווך של הכדורגל האנגלי, שיכול בשקט ובבטחה להצטנף תחת אותו גג בו מסתופפים ליברפול, אברטון, מנצ'סטר יונייטד, ארסנל וטוטנהאם. וזאת על שום מה? - לא רק מפני שוילה הוא מראשוני המועדונים באנגליה - בוסד ב־1874 ונמנה עם מייסרי הליגה המקצוענית ב-1888 – אלא שמכט חטוף במסדרונותיו מגלה לא פחות משבעה תארי אליפות, שבע זכיות בגביע האנגלי, שלושה נכיעי ליגה וגם גביע אירופה לאלופות אחר, די טרי דווקא.

שש שנים כלבד חלפו מאז כאה הוילה לרוטררם וניצחה את ביירן מינכן בגמר האלופות, ושבע שנים מאז שהיא הניפה את כתר האליפות האנגלי האחרון שלה ב־1981.

מאז עבר המועדון הככיר של בירמינגהאם תמורות רבות. וילה־פארק הוא מאצטדיוני היוקרה בבריטניה ולא ככדי מתקיים כו כמעט נאופן מסורתי אחד משני משחקי חצי הגמר נגניע האנגלי. שינויים תכופים בסגל השחקנים, ואפילו תדירים יותר במנהלים – רון סאונדרס, קן כארטון, גראהם טרנר, גראהם טיילור – ירידה לליגת המשנה שנתפסה במועדון כאסון מקצועי ופיננסי, אך מייר התאוששות, רה־אירגון וחזרה למציאות ורודה יותר, בעזרת כלים ואמצעים שרק מועדון גרול ומכוסס יכול לנצלם.

מכתינה זאת לפחות, הסיפור של אסטון־וילת בשנתיים האחרונות – נזו ה"וילה" שמגיעה לישראל - הוא סיפורו של המנג'ר גראהם טיילור, שאחרי 9 שנות חצלחה מדחימה עם ווטפורר – מליגה רביעית לראשונה תוך 5 עונות ומיד אחרי כן סגנות וגמר גביע – ויתר על חוזה נוח, תנאים מרופרים והצ'ופרים של חיי לונדון, ולהמר: לנחל מועדון בליגה השניה שכל רכר זולת חזרה מיירית, כמו יוייו, לליגה הראשונה, ייחשב עבורו כשלון

אבל טיילור דוכיח שהוא טיילור בכל מקום בו ייורק, ואם צריך להתחיל לתפור חליפות לליגה הראשונה, הוא יעשה את וה. אחרי שהמשימה הטכנית הזר הושלמה, צריך לראוג גם ליוקרה, לתדמית, להחזרת עטורה ליושנה – טיילור לא יכרת מהאתריות. אדרכא, האתגר הזה הוא שרוחף אותו בכדורגל, כמו שאמר בעצמו אחרי מספר שבועות אסטון־וילה למוערון גדול. אשתי ריטה אומרת שורות המחץ שלהו אמנם רק כמקום ה־14 (זמני) בקבוצה. טיילור רכש את קורין בייג' (צמר שעים שאני זשוק רק לשני דברים נחיים: לסיבה, ולמילה בטבלה אך לזכותה מספר השערים (25) החמישי לרשת נוריץ') מוימבלרון, את דרק מאונספילר

לו לא מעט מאבקי כות עם היו"ר הבלתי מתפשר השערים העדיף – כבשה 68 שערים ב־44 משחקים הרוח התוקפניים ביותר באנגליה כיום. ישראל, ה יעקשנות הנחישות והכאריומה – ובאסטוריולה היו ההעפלה לליגה הראשונה, עשתה זאת כוכות הפרש ראג אלים שהועמד במקומו והעניק לכסוף יד ורק מילוואל הבקיעה יותר).

מפתיעה של הנבחרת, שתשאיר את רובסון, ואת טיילור, על כסאם...

דגש על התקפה

הצלחת טיילור בוילה היא קודם כל תוצר של

מנחל טיילור. מערצים ומקטרנים באותה מידה▶ מומשית למנהלו – חכרו כדי להרכיק על גבו של המנג'ר את תוית המועמר מספר אחר להחליף את בוכי רובסון הכושל, כמנחל נכחרת אנגליה. באסטון־וילה מתפללים, איפוא, לשורת הצלחות

התפיסה הרומיננטית שלו ששמה רגש ראשון על חוד מושחו ומרכז שרה תוקפני. בשנותיו כווטפורד, קנה לעצמו מעריצים ומקטרגים כאחר על שיטת ה"בעט ורוץ", כביכול, שאימץ, אך בבירמינגהאם הוא סיגנן משהו את המדיניות, הוסיף לברק ולטכניקה נופך מוצק וקשוח, וקצר פירות גם על השדה וגם כין מבקריו, הסבורים שאסטון וילה היא

מכל מקום, וילה נמצאת היכן שנמצאת – בזכות אלן אוואנס הם פליטי אליפות 1981 היחירים מודל יותר גמיש וריאלי של ווטפורר. בטיכו בליגה הראשונה, כמו של נוריץ' הראשונה המצויין מאברטון, את מרטין קיואן הצעיר מאומל המקצועיות של טיילור, בכמיפה אחת עם ברירוג. בעונת אשתקר, כשהשלימה את מבצע והביא עימו ירושה מווטפורד - הבלם סטיב סימם.

שני אסים עיקריים – כהתקפה, כמוכן. החלון הסקוטי אלן מקיגלי נרכש מסלטיק ונעשה להיט

כשכבש כבר 18 שערים העונה. לצידו פורה דייויו פלאט, חלוץ אלמוני שנולר כאולרדאם, החל רוט בקרו אלכסנדרה (הליגה הרביעית) ומשם נשלף והוכא לוילה־פארק. הוא שככש רכיעיה לרשת איפסויץ', בגביע הליגה.

נם הרכישות האחרות היו כעלות אומי התקמי אשתקר קנה טיילור את הקשר הרינמי סטיואוט גריי מכארנסלי והחלוץ־קשר אנדי גריי (הצקיו מקריסטאל־פאלאס ולא הסקוטי הותיק, בעל השם הזהה). המומחיות של כרורגלנים אלו היא במשחק קרקע משובת, אבל גם לבעיית הגובה בהתקפה יש

לטיילור תשובה: גארי תומפסון שחום העור שעם דרך קובנטרי ושפילר וונסדיי. זוהר גוסף בקישורי - בבקשה: גוררון קאואנס הותיק (נבחרת אנגליה) הוחור מבארי האיטלקיה ברול תוקפני בתגנהז – השוער נייג'ל ספינק והנלם

וכך יש לאסטון וילה קבוצה עם אחר ממצני

(צילם: יונתן שאול) מורים חליפה למוטי דניאל

הליפות לענקים שכאלה.

מ' בר לכל חליפה, וככר אז הרים גבה נוכח המידות הגדולות. מהגיע למרוד את "המגדלים" לאבן מרסר והאווי לאסוף, כמעט שאיבד

"גימיק" הנדוירות שלא כדצע

ראווה, הראשונות שלהן, אחרי ההצלחה הגרולה.

התפעה נועדה להתקיים יומיים לפני הבחירות.

מוכ"ל הפועל יצחק אופק מכחיש את הסיפור.

המחמנים, על רחיית האירוע.

מתעמלות הזהב" של רומניה - דניאלה סיליבאש, אורליה רובויה.

ננויאלה פוטורק, קאמליה וויניה, אוגניה גוליאה וצ'לסטינה פופא – שזכו

מדלית הכסף הקבוצתית וב־8 מדליות אישיות (3 זהב) באולימפיאדת

מאול, אמורות להגיע לישראל אור ליום א', לסידרה של ארבע הופעות

שלוש נקורות" מביא לראשונה את הסיפור שקדם להבאתן, רווקא

עתה. כחודשיים לפני סיאול גובש רעיון להביא ארצה שלוש מתעמלות

ומניות, שני מתעמלים קוריאנים, שניים מארה"ב וארבעה מהונגריה. לשתי הוסעות, שיהוו "גימיק פירסומי", כמסע הכתירות של המערר.

מכתבי הזמנה הרשמיים למתעמלים גמסרו להם כסיאול. הסכמה הגיעה מקוריאנים, האמריקנים והרומניות. אנשי המערך שתיכננו את ה"גימיק"

ביקשו להפגיש את שמעון פרס ויצחק רבין עם הספורטאים האורחים.

מבצע כולו אמור היה לעלות כ־100 אלף דולר. האמרגן שטיפל בענין

נינימיק" זה רק כ־20 אלף ש"ח. בעקבות זאת נשלחו הודעות טלקס לכל

ראה כזה סיכון עצום, מה עוד שנאמר לו שמיפלגת העבודה מוכנה להשקיע

נוורסלני הנבחרת הלאומית ונכחרת העתודה ייצאו לטורנירים בעלאומיים בפארים ו־ווארשה מחוייטים טיפיטופ. מאף השבוע שעבר הגיע למכון וינגייט חייט, מיצרן החליפות "הבגר" משה ונטל מירות לכרורסלנים. הוא עשה חישוב מהיר ומצא שעבור שתי תמרות הוא יתפור חליפות מ־1000 מטר בר והעיר כי אינו רגיל לתפור

לנדווסלנים הישראלים החוכקים את גכול שני המטרים הוא נזקק ת הצפון: השניים יזללו לו 3.80 מ' בד כ"א.

מלחמות עסקנים השאירו אותה

פראנסין גארט מהפועל קרת ניאליק, סגנית אלופת יקראל כהתעמלות, נפלה קורכן למלחמת העסקנים־מאמנים בענף - ולא יצאה לתחרות הכינלאו־ פית היוקרתית "כלומה", שהיתה נבצלונה בשבת. בתחרות אמור הה להשתתף גם מתעמל, אך אי־ ער ההתעמלות החליט לוותר לליו, כעקבות החרמת אליפות לל, לפני שבועיים בידי מת־

עמלי הנכחרת. מאחורי ההחלטה להשאיר את נארט נארץ היה גם מבצע של מון סטולור, מ"מ יו"ר הנהלת וישל השבונות עם אישים בענף. ההתאחרות לספורט וביקשו להס יר האיגור מלך זיו פנה לסלור דיר את נסיעת גארט לספרד. סר

פראנסין גארט. הויכוח עלה לטונים

גבוהים (צילם: ישראל מלובני)

אמנת שלה זהבה ויסמן ומלך ויו המתעמלת לספרר. תמכו בנסיעה.

עמלות התקשר לללקין שאמר כי קיבל הוראה מסטולר, כנציג הפר על, ויצחק המאירי, נציג מכבי, אמנים. מיכאיי ברשטיאן אמר כי ויו"ר וערת הכספים של ההתאח לדעתו היא אינה צריכה לנסוע דות לספורט, לעכב את הנסיעה, לספרד, כיוון שהתחרות תיפגע בנימוק שאין לחת פרס לג'קי בהכנותיה לאליפות הפועל. המר וישניה ווהבה זיסמן, ולשלוח את למחרת התקיימה פגישה במ־

סטולר טילפן בנוכחות היושר שרדי היחירה לספורט הישגי, בים ליד שולחן הריונים, אל שבה אמר היועץ תומס למסרט, מנכ"ל ההתאחרות לספורט, שמר שאם זו הוראת סטולר, ניתן לש אל ללקין, ודיווח שקיימים חילוי נותה – אך סטולר ברה מאחריות קי דעות מקצועיים בענין. ללקין שזו הוראתו, וחזר על הטיעון בער אמר כי נשיאות ההתאחרות החד ניין הפרס לוישניה וויסמן. בהמשך עלה הויכוח ביניהם שפראנסין נשארת בכית. סטולר לטונים גבוהים וגם הושמעו איר

לכל הנוכחים שהריון היה בעצם הישגי: "הכל באשמתך, כי אתה מכיא אנשים ברמה כזו לספורט" הפרשה הסתבכה: יו"ר ההתי ועזב כטריקת דלת את המשרד.

דניאלה סיליבאש על הקורה. הטכמה בסיאול יאדזוגלו נחקר אם בא כשליחות ריגול סטיב יארזוגלו, מאמן אולימי

פיאקום פיראום ששיחקה בשבוע שעבר עם הפועל ת'א באוסיש־ קין, לא ירע שלמחרת המשחק

מארחת מככי ת'א את כרצלונה ביד־אליהו. הוא היה מעונין להישאר כיי שראל 24 שעות נוספות, כרי לח־ זות במשחק וניגש למשררי "אל־ על" כדי לברוק אם יוכל להשאר בארץ. הוסבר לו שהגיע לישראל בכרטים קבוצתי ואינו יכול לצי

את לשנותו. הוא טיפר שבמהלך בריקת סטיב יאדזוגלו. מרגלים ביד אליהו הכרטים, נשאל אם ברצונו להיש־ אר בארץ, כרי לבצע שליחות־רי־ בול לטוכת ארים סאלוניקי, שת־ תארה בישראל בשבוע הכא.

יארווגלו "הרגיע" את המתע־

(צילם: עדי אבישי) ביר־אליהו יהיו מרגלים מטעם ארים, והיא אינה צריכה להשת־

> כם שסטולר יפעל ויכנס לישיבה את זיו, אהרון סלע (רכו ההתעמ־ לות בהפועל) אהרון טלע, והמ־

ליטה ארבע שעות קורם לכן,

"משחק מכור".

הוריע שידע על ההחלטה, אך לא מים. לבסוף העיר סטולר הנרג ביטל את הישיבה. אח"ב התברר ליצחק בן מלד מהיחירה לספורט

יש אולי ומגים משמחים יותר לעוד ארבעה" במכבל ה"ג לראיון עם דורון ג'מצ'י מהכוקר שאחרי ההפסד לברצלונה. דורון

אבל הנושא הוא לא הפטר אחר ולא משחק אחר. דורשים התאמה בלתי פוטקת העובה הזאת, אומרים, היא העונה של רורון ג'מצי. ברפרטואר, בנטילת האורינות, והי העונה שבה הוא אמור, לרברי רבים, לאחוו במושכות של מכבי ת"א ולהנהיג אותה על המגרש. ברושיבה בדורון, שהוקן כשהגיע למכבי לפני ארבע עונות, היה על תקו

לידו כאופן רשמי, אם לא כאופן מעשי. רורון מניב עד עכשיו בעונה סוכה מכחינה העונה האירופיון התחילה אישית, אבל דווקא בעונה הואת, אולי, נררש ממנו אשית, אבל נוועא בעונו וואון אולין ביו מלכך בהפסד בית, והשנה, יותר. במילים העונה של דורון הבוונה היא לכך שהשנה, יותר מכשנים אחרות, דורון אחראי גם

רורון עצמו לא קונה את הניסוח חוה.

הדברים האלה מעלים בזכרון התבטאויות שיותסו לדורון בראיונות קודמים, דברים על "יריים כבולות" ואיזכורים של דראז'אן פטרוביץ' ושיטת ה"אחר ועוד ארבעה" של ציבונה זאגרב. עכשיו רורון מרכר אחרת, וזה אולי חלק מן התחליך המנטלי המקביל להתבגרות המקצועית שלו כשחקן.

"לא הייתי רוצה לשחק בקבוצה מן הסוג הזה. שיתקתי כך במכבי ר"ב, וההנאת מן הזרקורים מהולה כהרבת לחץ, שנובע מכך שמצפים ממך, ורק ממך, להציל את המצב בכל שנייה נתונה. עבורי שיא ההנאה מהכדורסל הוא כאותן דקות כהן הכל קורה טוב ונכון מהבחינה הקבוצתית, והכל הולך לי בכל הצדרים של המשחק. אני שואף, כמוכן, שיגיעו אלי כרורים טובים לקליעה, אבל למסור כדורים כאלה לא פחות חשוב לי".

אני מוכיר לג'מצ'י את דבריו של ברוס ויקטור. עוזר המאמן כמכבי בעונה שעברה, כראיון לחעיר. דורון, אמר ויקטור, הוא בחור טוב וכשרוני שגדל לא נכון ולימרו אותו שרק הנקודות חשובות. ויקטור גם ייחס את המנטליות הזאת לשחקן הישראלי

עפר שלח בדרך שאולי תוביל אוונו מ"אחו"

הוא אמור להוביל את מכבי

ורון נימצ'י (עם שומר ראשו אפי סאן אפיפוני מברצלווה, בופות

אליהו בשבוע שעבר). "תיכוך מחמיד עם אושים"

הקודמות, הוא הראשון

שצריך לתת תשובה

התעורר מוקרם, אכל לדבריו זה לא רק בגלל התעורר מוקרם, אכל לדבריו זה לא רק בגלל התעורר מוקרם, אכל לדבריו זה לא רק בגלל התקפר. "אחרי כל משחם אני משחזו את המהלבים ההפסד. "אחרי כל משחק אני משחזר את המהלכים שלי, את הדברים הטובים ואת הטעיות. הסרט של הקפטן והמנהיג המוכתר, אם כי המשחק, כל משחק, עובר לי מול העיניים שוב ושוב ואני מנתה אותו לעצמי". דורון, ולזה עוד נחזור ואני מנתח אותו לעצבו ל וווון ליוו פי פו מות במות לעור ולהשתפר כל הומן, לא רק ת"א בהתפקידים השונים האלה

כשרגיע למכבי לפני ארבע עונות, ויו על וזקו כשרון אריר ופראי המחפש לו מקום. החיכוכים שליוו את כניסתו לקבוצה זכו לכותרות רבות ומפורטות, חלקו, לדעתו, לא מוצרקות ולא הדרישות ממנו היום, בעונה בה מדוייקות. עכשיו, כשמונה לקפטן, הועבר השרביט

> שהשנה, יותר מבשנים אחרות, דודון אחראי גם שלא כמו בעונות לתפקודה של הקבוצה בכלל, לטוב (כמו בדרבי) ולרע (כמו מול ברצלונה).

> > מהדיבורים על 'עונה של מישהו' משתמע כאילו כאילו יש כוכב אחר והכל מסתובב סביבו. במכבי, סבוצה עם הרכה כוכבים עם אישיות שונה לכל אחד, זה פשוט לא עובר ככה. אני אמנם קפטו, ואמנם יש ממני ציפיות גרולות יותר, אכל אי אפשר לומר שהעונה בנויה עלי או על מישהו אחר".

להשתפר ולגוון בכל עונה

את השינוי העונה הוא לא רואה כחכרה בתיפקוד, אלא כו עצמו, כחלק מתהליך מתמשך של שיפור ועיצוב שהוא צריך לעבור: 'אני שואף למלא מגווז תפקידים רחב יותר בכל עונה. לשחק טוב בהגנה לאורך זמן רב יותר, לעשות עוד דברים בהתקפה, להכנים כרורים פנימה לגבוהים ולעזור יותר בריכאונר. בכל הדברים האלה חלה אצלי ואצל הסבוצה התקרמות כזמן האחרון, אבל כל הזמן יש

יש אמת כטענה שבארץ שמים את הרגש יותר מרי על קליעה", מסכים רורון, "ואני מרבר על כולם – שחקנים, מאמנים, אהרים ועיתונות. אכל גם כזה חל שיפור, ככל שאנחנו נוהגים כמו מדינות אחרות באירופה, ומתחילים לחקות את המודל הטוב ביותר ארה"ב. גם כר"ג ידעתי לעשות דכרים אחרים – ועשיתי אותם. את האגדה על דורון ג'מצ'י שיורע רק לקלוע ולא מסוגל לשמור אפשר להפריך רק בררך אחת – על המגרש. אני חושב שצברתי מספיק משחקי הגנה טובים כדי שאנשים ילמדו שוה לא

MAIT DU TILLI

BANCA

ATALAN

אבל שוב היא חוזרת, המילה הואת שג'מצ'י ישמע כל העונה ואולי אפילו גביע אירופה לא ימחק אותה: מנהיגות. כתחילת העונה אמר צבי שרף, בעיקר איפרופו דורון, ש'מנהיגות לא נותנים, מנהיגות לוקחים". קשה להגדיר מה היא המנהיגות הזאת ואיך בריוק לוקחים אותה, אכל היא מסוג הדברים שכשאתה רואה אותו אתה פשוט יודע שהוא ישנו – הדרך שכה מג"ק ג'ונסון מסרר את הלייקרס אני מעריץ את הכדורסל האמריקני, וככל רגע פנאי על המגרש, היריעה המוחלטת שלארי בירד או רואה קלטות של משחקי היב.ב.א. כל הזמן אני רואה אייזאה תומאס הם שיקבלו את הכדור לקליעת דברים חדשים: תנועות חדשות שאני יכול לחקות הקלאץ' המכרעת, ההקשבה השקטה של שחקני פילרלפיה למילים הקצרות של ד"ר ג'יי בעיצומו של טיים־אאוט מכריע, הדרך שנה שחקני ניקס ותיקים אומרים על טירון כמו מארק ג'קטון "הוא האיש שלנו". היפוכו של דכר מתקיים במככי ח"א כבר הרבת שנים: אתה מכיט על הקנוצה ואתה רואה

איך המנהיגות איננה. ג'מצ'י מתחבט גם הוא בהגררה. "מנהינות בעיני פירושה ששחקנים יביטו כך וירעו שיש במי לבטוח. שברגעים קשים הם ינידו לעצמם 'כל זמן שהוא איתנו על המגרש, יהיה טוב. איכשהו, הוא ימצא את הדרך'. לקחת מנהיגות זה בעיני ליטול עליך את האחריות לכך שיהיה טוב ברגעים הקשים, והיא נוצרת מתוך זה שאתה מוכיח את עצמך פעם אזרי פעם. אחרי שאתה אומר 'חבר'ה, המשחק הזה הוא שלנור ותם מתלכרים מאתוריך והמשחק כאמת שלנו,

או לקות לעצמך עוד הלק מן המנהיגות הואח". לא רק ביכולת הקלאץ' מתבטאת ההנהגה. "צריך שכל שחקן ירגיש חלק מן המשחק. אם מישהו מוזנה במחלך המשחק וסובל מחוסר אספקת כדורים, צריך לשלב אותו במשחק הקבוצתי, אחרת הוא עלול ללכת לאיכור ולהיעלם. המנהיג צריך לשים לב לרברים האלה ולבצע אותם. התפקיד שלי הוא לגבש את השחקנים לגוש אחר".

אז אם כולנו יורעים את התורה, למה זה לא קורהז – דורון לא רוצה להצכיע על אף אתר, אבל קשה שלא לראות מן הדברים שלו שתואר הקפטן לברו אינו מקנה בהברה את המנהיגות הנכספת. "יס במכבי מגוון שחקנים גדול, כולם טובים וכולם רגילים לככב. לא תמיר הנסיון להמריץ את הקנוצה ולהטיל מרות מתקבל בעין ימה. זה תהליך שלוקה זמן". גם עניין דקות המשחק, מצרך בפיקוח תמור במכבי, יוצר מתחים וקיטורים. דורון מסכים רק לומר ש'ההחלטה היא של המאמן" וש'מה שאני לא מרוצה ממנו, אני שומר בדרך כלל לעצמי". בקבוצה של הרבה כוככים, מתכרר, צריך קצת יותר מחשיבה נכונה כדי לסתת את השרביט.

התואר לבדו לא מספיק

הבעייה היא שמנהיגות היא לא רבר שעומר לעצמו, אלא חלק חיוני במשחק קבוצתי מאוחד, נקורת התורפה של מככי ככר הרכה שנים. 'הין לא מעט משחקים בהם שיחקנו משחק קנוצתי, אכל אני בקבוצה שנתנו מעצמם – במשחק בתפקיד שלא היו רגילים כו קודם, כוויתור על דקוח משחק וסטטיסטיקות אישיות – כדי שווקבוצה תצליה. אבל כשאנחנו נתקלים בקבוצה חזקה ועקשנית עם הגנה תוקפנית, אנתנו לא תמיד טכלניים מספיק כדי שקרה לנו מול ברצלונה, ואני מקווה שנדע ללמוד העונה הואת אלא גם אלו שאתריה עשויות להיות

יבלי לולול בקבוצות אוזרות, ים לנו גם בעייה עם הברלי הרמה כין משחקים מסויימים בארץ ומשחקים באירופה. קשה לנו לשפוט את עצמנו וללמוד לכחים ממשחק נגד קבוצה נמוכה ששומרת איזורית ומנסה להפסיר בככור, שלא מכין אותנו למשחק מול קכוצה גבוהה ששומרת אישית חזקה

תהליך מתמשך של שיפור

שיפוט עצמי ולימור לקח הוא עכור דורון תהליך ארוך וכלתי פוסק. "אני אותב כדורסל. יש לעימוק הזה את הצודים הקשים שלו, בעיקר בכל מה שקשור לשמירה על הפרטיות שלך ולחיכוך מתמיד עם אנשים, שאני מטכעי לא מטוגל לומר להם לא. אכל המשחק עצמו לא מפסיק לעניין אותי. אותן ולהשתמש בהן, עקרונות של המשחק שאפשר ללמור רק מצפייה תוורת בשחקנים הטוכים ביותר בעולם. אני משתרל לראות גם כמה שיותר כדורסל אירופי וישראלי, אם כי זה לא חמיד עוכר, בגלל בעיות של לוח זמנים. אנסה לחפוס כמה שיותר משחקים של גליל־עליון והפועל ת"א כגכיע אירופה, למשל, ולצפות בשחקנים כמו שמידט או מטרוביץ' כשיגיעו לארץ".

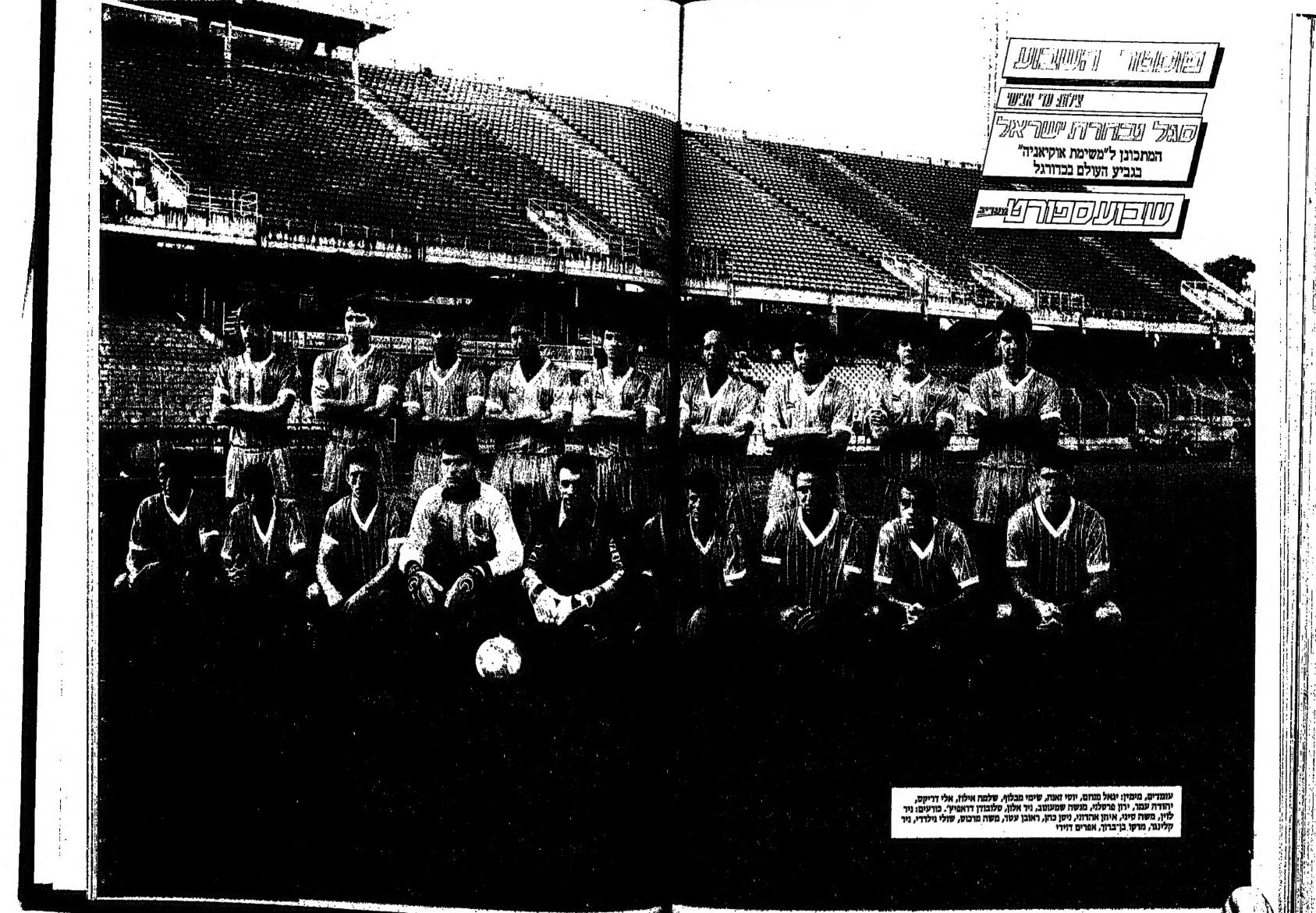
גם הרפרטואר האישי של ג'מצ'י עובר בריקת מתמרת. בין צופי דורון ותיקים נטוש ויכוח נצחי בשאלה על מה הוא צריך לשים דגש – על הוריקה הקטלנית מכתוץ או על הצער הראשון רב העוצמה והכניסה החזקה לסל. כעל חרבר מסכים שאין סתירה בין השניים, ושהם למעשה משלימים זה את זה. "אני משחדל לגוון את המשחק שלי. כניסה חוקה פנימה יוצרת הרכה אפשרויות – מסירה קצרה לשחקן נכוה אחרי שחררת והוצאת את ההגנה משיווי משקל, ליי אם מלווה אולי בעבירה או אפילו ראנק. היא גם מכריחה את השומר שלי לשמור ממני מרחק ולכבד את היכולת שלי לעקוף אותו, וכך יש לי יותר מרווח לקליעה. כל הרברים האלח צריכים לעבוד יוזר".

השיא הוא עכשיו

למרות שכשיתה הואת לא היתה שום כוונה לדבר על תוכניותיו של דורון לעתיר, וממילא דוא שומר על פרופיל נמוך ככל מה שקשור לשמועות על קבוצות נ.ב.א. המעוניינות בו, הרי הערה אחת על הפקיד אפשרי בליגת החלום ההיא שמעבר לים מעידה אולי על התפיסה הכללית שלו. "כשאני בוחן מה אוכל אולי לעשות ב"נ.ב.א. אני תושב על תסקיר מוגבל במסגרת של מכונה גדולה. להיות קלע חוץ טוב שינמור תרגילים ספציפיים: לתת את הדקות שלי במסגרת מוגדרת". בלי להיכנס לדיון אם אכן יגיע ג'מצ'י לארה"ב, מי שתושב על המוויץ' המנטלי שבין "אוור ועוד ארכעה" – אמנם בקבוצה קטנה לירול פלייר', מבין שאם הוא מהרהר כו, הוא מוכן אולי לשינוי החשיבתי הגררש לצעד הבא בקריירה שלו – המעבר מכוכב האחראי רק לעצמו למנהיג

האווראי לכולם. בוויכוח ההיסטורי בין מקטרגי ג'מצ'י לחסיריו הלא־שוטים אין עוררין על דבר אחד – מרובר בכשרון מיסי יוצא דופן בקנה מידה אירופי ובקלע מסכים שוה לא תמיד ככה. יש הרבה שחקנים טבעי ברמה עולמית. הרבה אנשים יטענו בצרק שרורון עדיין לא הוכיח את עצמו במסגרת של קכוצה גדולה עם אתגרי ענק בקנה מידה אירופי. אכל כמו שנדמה לי שעולה מן השורות שלמעלה, עריין הטבע של כל שחקן תוא לרצות את הכרור. זה יש לו את התכונה החשתבה מכולם בדי לעשות זאת הסגנון של הקכוצה כבר הרבה זמן, וקשה לשנות - רצון עו ללמור ולהשתפר. עם החררכה הנכונה, אותו בן לילה. כשחכל תולך, אין שום בעייה. אכל ליר השחקנים הנכונים וכמסגרת חשיטה תנכונה, עם ממיכה נכונה של הגורמים שמעליו, התכונה הזאת יכולה להכיא אותו להגשמת הרבה חלומות שלו להכריח אותה לשחק את תמשחק שלנו, לא לאבר ןשל הכדורסל חישראלי. ג'מצ'י תוא בן 27. אלה הן את העשתונות ולא לקחת זריקות רעות. זה מה שנות השיא בקריירה שלו. בעבורה טובה, לא רק

אלכס פרלסמן אפשר להגרירו ככדורגלן המיוחד

ביותר בליגות הככירות בישראל. תחומי עיסוקיו מגוונים כצורה

מרהימה: זוקף לזכותו תואר בשחמט: מנגן בגיטרה קלאסית: מועסק לפרנסתו כטכנאי אלקטרוניקה מרומלם המפליא כתיקון מכשירי קשר. בעבר שיחק

אבל על הכל מאפילה השנה בעיניו הצלחתה המסחררת של קבוצת הכדורגל שבה הוא הקפטן. היא, הפועל רמת־גן, צוערת בכיטחה לקראת עלייתה האפשרית לליגה הלאומית. השגיה מרישמים. יש לה יותר נקורות טכלה מכל שאר 27 הקבוצות שכשתי הליגות הבכירות (34). היא צברה 11 נצחונות ב־13 משחקים ורק הפסד אחד והוא, הקפטן והמנחיג הכלתי מעורער שלה, הכלם הקדמי אריק גילרוכיץ, מתכשם מהצלחתה זו כחום הסיכוב

מעטים יודעים כי ערב פתיחת העונה, הסתמנה שתכעה ר"ג לבין הסכום שטבריה נאותה לשלם, הקפיא את מימוש העיסקה. בהמשך, הטיל מאמן ר"ג לאון קונסטנטינובסקי וטו על העכרתו ואפילו איים בהתפטרות. אריק נשאר. מאוחר יותר קיבלה ר"ג פניות מהפועל פ"ת וממכבי נתניה, שאף הן האמינו ביכולתו של גילרוביץ לסייע להן. ר"ג ענתה להן פעמיים כשלילה.

טעם מתוק

אריק איננו מצר על כך שנשאר כר"ג: "רציתי לשחק בלאומית, כי האמנתי שזו הדרך שלי להיות בפוקוס. אתה יכול להיות שחקן מצטיין כמה שנים בליגה הארצית, לשמור גם על יצינות – וככל זאת בקושי יידעו מי אתה. חשבתי גם על כך שרק אם אשחק בליגה הלאומית, אוכל להגיע לנכחרת. כי אתר החלומות שלי הוא לשחק כנכחרת ישראל. ברומא 1990. אבל אם אצלית להגיע ללאומית תורות לעלייתה של הקבוצה שאני אוהב, הטעם יהיה יותר מתוק. ואני מאמין שיש לנו סיכוי טוב

על הכרטים המיוחל, ולא רק בגלל ששום קבוצה אחרת לא הצליחה לשמור כמותה על פער נקורות סביר (9), מאלופת התורף. "יכנה נראית לי קכוצה בשלה ויציבה. האחרות יכולות להפסיד פתאום כצורה כלתי צפויה ליריבות מהתחתית, כמו שקרה השבת למכני פ"ת נגד יהוד. אבל למרות שיבנה לא תוותר בקלות, אני מאמין שלנו יש כלים טובים יותר לעלייה. שלד השחקנים שלנו הוא כרמה גבוהה. מלכר זה, יש לנו יתרון על יבנה בכך שאנו מתייחסים לכל משחק כמו אל מלחמת עולם. אני משוכנע כי אם נגיע למשחקי הפליי־אוף עם פער נקודות כמו היום, זה יספיק לנו לעלייה". סיכה נוספת לאופטימיות של הקפטן היא קהל האוהרים המתעורר של ר"ג: "ביום ו' האחרון הגיעו שני אוטובוסים של אוהרים לשפרעם, למשחק שלנו נגד טמרה. אנשים סיפרו לי שהיו עוד 100 איש שרצו לנסוע, ולא היה להם מקום כאוטובוס. כשראיתי את האוהדים האלה, היו לי דמעות בעיניים. לראות

איפרוטו אוהדים: רבים מאלה, כהם שאריק איננו מבקיע. לכן לא זקוקים לי בנושא ההבקעה, ויכולים מכיר, עוצרים אותו באחרונה ברחובות גבעתיים, לוותר על הגולים שלי. אני מתרכז יותר בהגנה, ושואלים שאלות משאלות שונות על מצב הקבוצה. אכל כלילה אני חולם על גולים. מבחינתי, ההנאה "זה מתכטא גם ככך שאנחנו מוכרים במשחקים הכי גרולה נכדורגל היא האכטטזה של הגול". האחרונים לפחות אלף כרטיסים, כל שבת. יש בנערותו כחלוץ בהפועל גבעתיים, כונה "צוציק"

אפשרות מעשית לפיה ייפרר אריק מר"ג – אליה הצטרף מקבוצת הכת הפועל גבעתיים לפני עשר שנים, כשעמר להתגיים לצה"ל. הקבוצה שאותתה לו היתה הפועל טבריה, וחמו"מ עמד על סף סיכום. פער של כמה אלפי רולרים בין סכום ההשאלה

הוא מסביר שיכנה היא היריבה היחירה של ר"ג שחיממה לי את הלב. כשעלינו למגרש, אמרתי מלך השערים שלה, עם 9 כיבושים), אריק מתנזר לשחקנים, שבשביל אוהדים כאלו אנחנו צריכים השנה, בינתיים, מהבקעה: "אני שמח שיש לנו להתאבד. אני מאמין שלכבודם עשינו במחצית כסבוצה שלושה תותחני שערים - רונן חרוי, שוסו השניה נגד טמרה בית-ספר לכדורגל".

פוטנציאל רב לקהל האוהדים שלנו".

הקליק האדיר אריק גילרוביץ' התמכר למשחק המלכים בהיותו כר מצוה: "אותו זמן התחיל בעולם השגעון של Committee Committee השחמט, בגלל הסיפור של המאבקים בין כובי פישר לבורים מפסקי. למרתי לשחק לבד, תוך המתכלות ילא יכולה להיות לשחקן כדורגל הרגשה במשחקיהם של אחרים, והצטרפתי למרכז נוער קהילתי. שיחקתי גם במיסגרת אליפויות בהי הספר. טובה יותר מאשר כשהוא יוצא למגרש מבית באליפות המרינה לנוער עד גיל 18, זכיתי במקום הרביעי. אבל באיזשהו שלב הכנתי שאני לא יכול חם, ויורע שיש לו לאן לחזור: למשפחה נפלאה", אומר אריק. "אני 'מטורף' על אשתי להתקדם גם בשחמט וגם בכרורגל – והודרתי את ההתעניינות כשחמט לדרגה שולית". אתי ועל הילדה וכלונרינית כחולת עינים. לא פחותה היתה הצלחתו בנגינה: "למדתי 4 שנים גיטרו: קלאסית. ניגנתי בקונצרטים, והיו לי כמה הופעות סולו. גם עם הנגינה הפסקתי כשהכדורגל נכנס חזק לרם שלי. אבל עד היום, יוצא מרי פעם בקרוב בת שלוש). שאני תופס קטע של נגינה. זה כיף אמיתי". אנחנו נשואים 5 שנים, נמצאים יחר 10, מתאימים זה לזו כמו כפפה, כמו שקע לתקע. יש בינינו קליק אדיר – אולי משום שאנחנו מנוגדים כאופי: היא יותר שקולה ורצינית ממני: לבכית, יפה וחכמה. או מה אסשר לררוש

> אריק גילרוביץ (משחק ששיבש עם בחו הקטורו, למעלה; ומחאמן עם הכדור, משמאל): "בקבוצה יש לנו שלושה תותחנים" א מרתה א

> > נומרר ודני אשכנוי – וגם הקשר יוסי שמריה

ו"אריק הקטן" – כי היה הנמוך בכרורגלגי הקבוצה.

אותם מעודדים אותנו לפני המשחק, זו היתה תמונה ממבקיעי השערים הבולטים כר"ג (ב־1984/5 היה רמת־גן. למרות שמאמנו בכרורסל, בני שופר, ניבא לו גדולות, העדיף אריק את כר הרשא. הבקעת שערים היתה המיומנות שלו. ניצל היטב את מהירותו הטבעית. המהירות נותרה דומיננטית גם

כיום. עתה קוראים לו בר"ג "חץ". בעת שלמד בתיכון הוסיף באופן רציני כמה סנטימטרים וכיום גובהו 1.82 מטר. גם הניתור המשוכה שלו, כדרך כלל כתיזמון המתבקש, ועוצמת משחק הראש, סייעו לו לכבוש שערי נגיחה רבים, שהוסיפו לו עוד כינוי מקומי: "פטיש". תחום נוסף שבו אריק מצטיין הוא הבעיטה בשתי רגליו. אגב

בניגור לעונות קורמות שבהן הוכתר כאחד במקביל, שימש רכז בקבוצת הכדורטל של הפועל גילרוביץ אייש במהלך הקריירה שלו בר"ג את כל

הופקירים, למעט שוער. למעשה, משחק אריק בן ה־29 בקביעות בהרכב ומשון של ר"ג רק בחמש השנים האחרונות. כעת שיותו הצבאי התנזר שנתיים מפעילות. תפקירו נהל לא איסשר זאת. היה שם שנה בקבע ולכן ו להגיע לאימונים. עם שחרורו, איבד כמעט שנה חמימה, בעקבות מחלת צהבת שבה לקה ושבר בגביע העולם בכיום ניד. נקרא אז לשני משחקים, כניסיון להציל את

אריק גילרוביץ, קפטן

בראש הליגה הארצית

כיתרון של 9 נקודות על

יריבתה הקרובה ביותר

ועם מספר הנקודות

הגרול כיותר בשתי

הליגות הבכירות (34,

אחרי 13 מחזורים), הוא

טיפוס ייחודי בכדורגל

הופעה בנבחרת ישראל

אינו מרבה להבקיע, כמו

הישראלי 🗷 חולם על

הפועל ר"ג, המוליכה

הקנוצה מירידה לארצית – הניסיון נכשל. עתה הוא מתכוון להחזיר את הגלגל לאחור. בעבר ב"יש לנו קהל מאפין שהצהלות "אימפריה" עוד ישמעו במגרשים אימפריה־ עוד ישמעו במגרשים פוטנציאלי מעולה" האציים מפיות אלפי אוהדים נלהבים של ר"ג.

גבוה או חזק (2.02 מטר, 86 ק"ג) במונחים המשוגעת של מו לממוצע של 135 נקורות למשחק קצכ שיא בתולדות הליגה. לא מככר במשחק מול המקובלים כ־NBA. גם איננו נע במחירות מסחררת הציקם קלע 41 נקורות. ליוור קבע "טריפל ראבל" כג'יימט וורח'י ואין לו את התנועות המתפתלות של ("פאט" הוא אלוף ה"ראבלים המשולשים" בליגה רנטלי. עושת הכל פשוט וחכם, כאילו בהילוך איטי, אכל בדרך שאיננה ניתנת לעצירה. אם מנסים כשנתיים האחרונות) ומייקל אראמט, הצלף המשוגע, ירה שלוש שלשות. זו שיטת מו וכשהיא עוברת, לחסום את הג'אממישוט הקליל והמהיר שלו – רק לארי כירד, אולי, מוציא את הכדור מהיד כמהירות הנאגטס מנצחים. גרולה יותר – הוא משתמש כלוח כשכל ובדיוק שמזכירים את ד"ר ג'יי. נע מצר לצר תוך שימוש מושלם בחסימות חבריו, ופתאום, בלי שמישהו ירגיש, מתפנה לקליעה מחצי מרחק שחודרת ברוכ כמה ספרי שירה, שנמכרים טוב ברנוור לא פחות המקרים, לטכעת. למראית עין הכל ללא מאמץ.

תחשבו על התיאורים הקלאסיים של

מרכות הכדורטל מרחובות ניו־יורק:

"חלק כמו משי", "שירה בתגועה".

פתית שלג הנופל מקנה סוף". תחשבו

על השחקנים שמגלמים אותם היום: לא

תוסיפו לזה תיאור שהעניק פעם מי שהיה מאמן הלייקרס, פול ווסמהאר, לשחקנו ג'מאל ווילקס: "קליל כמו

מג'יק, לא אייואה, אפילו לא ג'ורדן. אצל אלה אתה

רואה את המאמץ והכות משולכים בשירה יותר מכל

אלכם אינגליש.

אליו בצערי חתול.

בכנות המחאה.

שחקן אחר ב־NBA, איש המשי של היום הוא

אינגליש נמצא עכשיו בעונה ה־12 שלו כליגה.

שנתיים שיחק כמילווקי, שנה וחצי כאינדיאנה, ומאו

1980 הוא ברנוור. הכטיח לעצמו כרטים חבר באחד

מהמועדונים היוקרתיים כיותר בכדורסל: מועדון

20,000 הנקודות, שבו חברים פחות מעשרה – כמו

ב'באר, צ'מברליין, ד"ר ג'יי ודנטלי. אינגליש עשה

ואת זה עם יותר מ־50% דיוק מהשדה ולמעלה

מר 80% בעונשין – מבלי שמישהו יאמר עליו אי

פעם משהו חוץ משכחים. אינגליש, על המגרש

ומחוצה לו, ניתן להגדרה במילה אחת, שאפילו

מלך הסלים ב־1983, עם ממוצע של 28.4 לפני שלוש שנים תיחר בדנטלי ורומיניק ווילקינס בקרב

צמוד על מלכות הסלים, וסיים שלישי, עם 29.8

למשחק וחצי נקורה אחרי רומיניק. אכל רנוור לא

תיתה מעולם הצגת־יחיר, כמו אטלנטה לשני שלוש

שנים ויוטה, כימי רנטלי. הנאגטס לא הצליחו לזעזע

את הגמוניית הלייקרס כמערב, אכל חוץ מיוסטון

ובוסטון, מי בכלל זיעזע את הלייסרם בשגות

השמונים? חצי נקורה אחרי רומיניק, חצי צער אחרי

חלייקרס. מעולם לא כטום ממש, אבל תמיד מתגנכ

הפעם האחרונה ששמו הוסיע ככותרות היתה

לפני משחק האולסשאר, לפני שנתיים. אינגליש,

– חמש פעמים אולסטאר לפני כן ועוד פעם אחרי כן

כין הטובים מכולם שבע שנים רצופות – כעם, וזה

דבר די נדיר אצלו, על שחכרו לקבוצה, לפאייט

"סאט" ליוור, לא גבחר הציע לוותר על מקומו

ולחעבירו לליוור. הנהלת הליגת לא הסכימה,

ו"פאט" נשאר בחוץ. אצל אחר היו רואים כצער כזה

תעלול פרסומת, אבל אצל אינגליש איש לא פקפק

לה סנטר דומיננטי, אולם בניגוד לקבוצות האתרות

החסרות מרכיב חיוגי זה, אינה מטתפקת בתחליפים

אלא יוצרת שיטה שמבסה להתגבר על התסרוז. ראג

מו, חמאמן הצבעוני והפרוע של הנאגטס, משחק עם

חתקפה הנמצאת בתנועה מתמדת, כשכל שחקן

חוסם לאחר וכל שחקן מסוגל לקלוע. שחקני המפתח

הם סלעים מצויינים כאינגליש וליוור, והגכוהים

דני שיים ובלייר רסמוסן, מסוגלים ויורעים לקלוע

מכחוץ. הרכב כזה פגיע, כמובן, מול קבוצות עם

סנטרים חוקים כמר הלייקרס או הרוקטס, אכל

כשחוא במיטבו והג'אמפים מדוייסים - סשה מאר

לעצרו. אשתקר נעצרו הנאגשם בחצי הגמר המערבי,

אחרי שניצחו כמשתק הראשון כדאלאס. אלמלא

פציעת ליוור היו מסוגלים לעלות לגמר מול

הלייטרס. מו ואינגליש שינו את הרגלי החורף של

דנוורו כעבר המתצית הראשונה של ימי חקרה

הוקרשה לפוטבול והשניה לגעגועים לפוטבול. חיום

מקניקולס ארינה" של הנאגטס, מלא כמעט בכל

של מו. יחסית לתפקידו - סמול פורוורד - אינו

אינגליש הוא כורג מרכזי בשיטת ה"רוץ וירה"

רנוור היא קבוצה מיוחרת כמינה ב־NBA. אין

יחסית להישגיו, אין שומעים עליו הרבה: היה

תרגום מדויק לעברית אין לה: CLASS.

אינגליש נולד וגדל כדרום קרוליינה ושיחק באוניברסיטה המקומית. נבחר בידי מילווקי בסיבוב השני של הדראפט, ובילה שם שנתיים – היחידות בקריירה שלו שבהן קלע מחות מ־10 נטודות למשחק. ב־1978 עבר לאינדיאנה, ושם עלה חממוצע שלו ל-16 נקורות ומעלה. כ-1980 עבר לרנוור, תמורת ג'ורג' מקגינים, שנחשב כעבר למתחר של ד"ר ג'יי על כתר הטוכ מכולם. כאף שנה משנותיו כנאגטס לא ירד הממוצע של אינגליש מ־20 נקורות כמשחק.

בגיל 34, הוא מוליך עתה את ההתקפה התפעלות.

מהביוגרפיות של ג'ון אלווי: פעיל באין ספור בקלילות של פתית שלג שנופל מקנה הסוף. מפעלי צדקה ופעילויות חברתיות בקולורדו ודרום קרוליינה: גם הופיע בסרט "אמייזינג ברייס וצ'אק" - סיפור על ילר שמגיים ספורטאים למאבק למעו שלום עולמי. נשמע נאיבי, אבל מי שמכיר את העוצמה וההשפעה שיש לספורטאים בארה"ב יודע את המשמעות שיכולה להיות לסרט כזה. אינגלים גילם רמות של שחקן מה...כוסטון סלטיקם -וזה היה מוזר לרבים.

אבל התנועה על המגרש האצילות שמחוצה לו, זיחו אותו מייד. גם הכינוי של הדמות בסרט התאים לאינגליש בלברו AMAZING GRACE. הן מעורך

גם מחוץ למגרש אינגליש הוא קלאטה: פירסם

אש היה השחור הראשון שזכה באליפות הפתוחה של ארה"ב (ב־1968) וגם בכתר ווימבלדון (1975). אחר כר נתמנה קפטן נבחרת ארה"ב ל"גביע דייויס" ונאלץ לפרוש מכל הפעילויות הללו, עקב מחלת

. ספר חדש אלכט דורון

ירוך ארוכה לתהילה" – שלושה כרכים ובהם

ההסטוריה המקיפה ביותר על הספורט השחור בארה"ב (הנקרא כפי מחבריו: "ההסטוריה של

הספורט האפריקני־אמריקני") - ממקר אליו בימים אלה את תשומת ליכה של התקשורת האמריקנית,

לא רס בגלל מה שנחשף בין 1262 עמודיו ("נין-יורק

מיימס" כינה זאת "יותר מהסטוריה – צעקת מחאה

שנה נחשפים חטאים ישנים"), אלא בעיקר בגלל

הכותבים החושפים, ובראשם, לא אחר מארתוך אש.

הלכן". וה כלי ספק אחר החיבורים המקיפים.

היסודיים והחשובים ביותר על נושא ספורט,

חמש שנות עבודה

שפורסם באחרונה.

בראיון שהעניק בעקבות הופעת חיבורו הענק (שנכתב יתר עם קיפ בראנץ', אוקאניה צ'ולק ופראנסים הארים, הוצאת וורגר, ניוייורק), סיפר כי נשהחל לאסוף חומר לספר, גילה לתרהמתו כי משריה הציבודית הענקית בניו־יורק, יש רק ספר רציני אחד העוסק בנושא רחב זה: "הכושים (במקור ה'ניגרוס', כינוי גנאי) בספורט", חיבורו של ארווין הנדרסון מ־1938. משום כך נתמשכה העבודה של נוות אש חמש שנים והתוצאה: סקירה יסודית, שוכתה לשבחים רבים ומקיפה יותר 370 שנה – משום ועד ימינו (הכרך הראשון עוסק בשנים 1945–1918, השני ב־1919–1945 והשלישי מ־1945

הסיפור המרתק כיותר, ללא צל של ספק, הוא על אורות המתאגרף ג'ק ג'ונסון. ארתור אש מכנה אותו "הספורטאי השחור הכולט ביותר (או השמעותי, כבד המשקל ביותר) בכל הזמנים".

"אפילו באיגרוף - הספורט היטודי והפשוט ניותר מבין כל הענפים שבו פנים חדשות, בני מערים, פשוטי עם, ווכים בדרך כלל להורמנות כדי מלט לעצמם דרך לפיסגה – נאלצו שחורים ג'קי ג'ונסון. הנאונה הרגה אותו... להיאבק קשה". ג'ון ל. מאליבן, מספר אש, האלוף היאשון שהוכתר על פי חוקי המרקיז מקווינסברי למעשה הראשון שהשתמש בכפפות) אמר פעם: "לא אמאגרף עם כושי, מעולם לא עשיתי זאת, אינני שכן לוה, אינני רוצה, לעולם לא יחייכו אותי לוח". ג'ק ג'ונסוז נולד לפני 110 שנה וסיבל את

הודמנות שלו להיאבק על הכתר במשקל כבד, רק לאחר מירוף ממושך אחר יריביו. האלוף כאותם ימים, ג'ים ג'פרים, סירב לפגוש אותו בזירה וגם הוא תנשא כוילזול: "לא אתאגרף עם כושי וניגרו). אם הציבור ידרוש זאת, אפרוש. אם ג'ונמון רוצה קרב לל התואר, הוא יצטרך למצוא מישהו אחר לעניין הת.. אם אפסיר את כתרי בקרב, הוא יועבר לראשו של ארם לכן אחר, אני לא אתאגרף עם צכעוני... אינני כורת מהתמודרות זו משום שאני פוחר פנינפון. אני מסוגל למרוח אותו כפי שעשיתי

ג'ונסון נתגלה בהמשך מלחמתו כאחר מבעלי הפה הנדולים בזירה, ובמובן מסויים קרם בלי ספק ליפה הנדול", מוחמר עלי. הוא לא ויתר על וכותו -וג'פרים נאלץ לפרוש.

קנדי ושמו תומי כרנס זכה בתואר שנתפנה תחומו ומנהלו פתחו כמיררף אחריו כדי שיטכים להתפורד עמו. המירדף התנהל ממש על פני כל סור הארץ נו. לכסוף גרר ברנס את ג'ונסון שמאליו הרווקה – והקרב ביניהם נערך שם – השנוע לפני 80 שנה.

מיד עם תחילת ההתמודרות, השמיע ג'ונסון ונאה הערה שנכנסה להסטוריה: "מי אמר לך שאני

ג'קי ג'ונסון, "מכונת האיגרוף היעילה ביותר בכל הזמנים", נחשב עתה לספורטאי השחור המשמעותי ביותר בהסטוריה 🎟 מיהו? מה "חודוז 🖿 ספר, בשלושה כרכים, 🚾 שכתב הטנסיאי ארתור אש, סוקר ארת ההסטוריה בת 370 השנים של הספורט השחור בארה"ב בחיבור חושפני מיוחד במינוב.

מיד בעקבות הנצחון, הוסעל לחץ אדיר על ג'פרים לחזור בו מפרישתו. הסופר ג'ק לונדון ו'פנג הלכוד) פירסם עצומה שכה נקרא ג'פרים להשיב את הכבוד לגזע הלבן ולעזוב מיד את משקו החקלאי בקליפורניה כדי להתייצכ בוירה – והוא עשה זאת. במסגרת ההכנות לקרב, נתכבר ג'פרים בכינוי 'התקווה הלכנה'. הם נפגשו בכבוקר לוחם של יולי 1910 ברינו,

ונהנה להכות כיריבו, ששתת רם מיר מהפתיחה.

מדינת נווארה – וגם זה היה קרב קל מאר לג'ונסון. הוא הבחין במהלכו בסאליבן, שישב ליד הזירה, בתפקיד של בעל טור כ'ניו יורק טיימס". מאחורי סאליבן ישב יריבו ג'ים קורבט ומי שנטל מסאליבן את התואר ב־1892). לסאליבן אמר כמתגרה: "ג'ון, ואני חשבתי שהברנש הזה נג'פרים) יודע להבות". ולקורבט העיר: ג'ים, מאותר מדי לעשות משהו. מרגים איוה ריקור קטן... הנכר שלך מתוסל"...בסיבוב ה־15, כשפניו שותתי ב־10 ביוני 1946 טיפק למפעלי "פורר" את דם, נכנע בשרים. מנהליו הטילו מגבת לזירה. אחר כך כינה ג'ונסון את ג'פריס: "גדול, הוק ושופע חן

כמו קננרו" ואת קורבט: "גנדרן חמקו". הסתבך עם החוק

צוב וכינוי לפחדוא אתה לבן, תומי – לבן ממש ראותניים, הבליט את הגאווה המופרות שלו. מי מחלם... את הגמר חזה לא ניתן היה להפחיד, אפילו לש דגל הכניעה שעוד מעם תטיל כאן בזירה, שכונה כשעתו "מכונת האיגרוף היעילה ביותר בכל לא מפצצה אטומית".

לפני". ואמנם ג'ונסון זכה בקרב בקלות מרהימה הומנים", נקלע ער מהרה לצרות, הסתבך עם החוק, אחרי שניסה כך נאמר, "לפתות" גערה לבנה שבה התאהב ואחרי שאשתו השניה התאברה. היו לו בסך הכל ארבע - שלוש מהן לכנות...). אש כותב כי האשמח שהוטלה בג'ונסון לא היתה "מזיוה" לאיש, אילו מרוכר היה כאלוף לכן...

1111111111111111

לפני מלחמת העולם השניה, אחרי שסיים קריירה של 400 קרבות (ו) שגמשכה לאורך 32 שנה (ו), אפשר היה עוד לראות את ג'ונסון, אלילן של נשים רכות, כ"מוויאון הוברט" – קאכרט אפל וקטן ברחוב 42 בניו־יורק. במקום הזה, תמורת 10 סנטים, ראו על בימה אחת סטריפטיו של אשה שמנה; על בימה אתרת, בולע חרבות ועל בימה שלישית את ג'קי ג'ונסון משוחח עם... טישטשים. הוא דיבר בהופעה זו רק על עצמו. ניהל ראיון: "מי לרעתך היה הגדול מכולמז" "כמוכן, ג'ונסון" ואחר כך היה

תפירסומת האחרונהו הוא נהג במהירות מופרות ב"לינקולן" המהודרת שלו, בעיירה קטנה כצפון קרוליינה, איבר את השליטה על ההנה והתנגש בעמוד חשמל. בכית החולים קבעו הרופאים את מותו: "עקב הלם". אחר מחכריו הניבו "אני לא לאחר הקרב ההה המשיך ג'זנטון לנהל חיים מאר מאמין. יתכן שמת מפגיעות פנימיות, אבל לא

note of the second of the sec

- חוזיה שואו שישו שכטאן תחזית למחזור 16 בטוטו

1. המועל כפיים - מכבי חיפת. חק שני ברציפות x .2. הצרות של כפ"ם התחילו בראשית 4. הפועל ת"א - בית"ר ירושי הליגה והן עדיין נמשכות. קשה מאר לים (1-2 לת'א אשתקדו, בית"ר יכולה להאמין שתצליח דווקא מול מכבי חיר לזכות השנה בתואר "הקבוצה הכי פה, שהיא הקבוצה היחירה כשתי הלי־ פחות יציבה בלינה". למפגשים בין גות העליונות שטרט הפסידה. קשה השתיים היסטוריה ארוכה ומעניינת, ובית"ר כבר זכתה, בשבת שעברה, כא"

2. דולון – הפועל סית. כשנה חר משני המשחקים החשובים ביותר שעברה ניצחה כל קבוצה 2-0 במגרי השנה... תיקו. שה של יריבתה. שתי הקבוצות סיימו 5. הפועל ירושלים - הפועל כשנת האחרונה כתיקו ואחת מהן תני בארישבע. שתי הקבוצות הפסידו

3. בני יועדת - שמשון. גם שתי בי. באר־שבע מתקשה להבקיע (8 שע־ קבוצות אלו ניצחו במשחק החוץ כשנה רים ב־13 מחזורים) וגם ירושלים, עם שעברה. מצבה של בני יהורת נראה אותו מספר שערי זכות, לא מבקיעה. גרוע ושמשון לא אוהכת להפסיר מש־ עוד תיקו.

הצעוח השבוע

ייייייין פון פויייילעלאוויי

השבוע כמורל ירור בגלל ההפסר בדר־

<i>_ לעשירים</i>	הגיוני	הפתעות	סולידי	
2 × 1	2 x 1	2 × 1	2 × 1	
XXI	XXI	X I	X 1	
X 2	X 2	X 2	X 2	
XXX 3	X X 3	X X 3	X 3	
X 4	XX 4	X X 4	X 4	
X X 5	X 5	X 5	X X 5	
X 6	XX 6	XX 6	X 6	
X 7	AX 7	X 7	X 7	
X 8	X 8	X 8	X 8	
X 9	XX 9	X X 9	1 X X 9	
X X 10	XX 10	X 10	X 10	
X X X 11	X 11	X X 11	X X 11	
X 12	X X 12	X 12	X 12	
X X 13	X 13	X X 13	X X 13	
X X X 14	X 14	X 14	8 14	
שלשות_3_	שלשות	עלשות	שלשות	
כפולים_צ	כפולים_8_	כפולים	כפולים א	
טורים לגצ	טורים 256	טורים 4	טורים ט	

שיטה מצומצמת

10 - 1 - 12 On - 1		A Section 1		and the state of the	a of a second				
2 × 1	2 x 1	2 × 1	2 × 1	2 x 1	2 × 1	2 x 1	2 × 1	2 × 1	2 × 1
X		X	X		X				XXV 1
X X	XX	X X	XX	XX	XX	XX	X		X
XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	X X	XX	X X 3
X	L K		LX.		X	X			X 4
L X	X	X	X	X	X	X	L X		X 5
XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX 6
LX		X	X	X.	X	X	$ \mathbf{x} $		XXX 7
X	X	X	X		X	X	X	X	X 8
$\Box x$	X	L X	L X	LLX	X	L X	LLx		X 9
$\prod X$	X	X	X		X	X	X		X X X 10
X	X	X	X		X	X	X	X	X X X 11
XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX	XX 12
X	X	X	X		X	X	L X		X 13
XXX	XXX	$X \times X$	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XX X 14
1	1	1			1		, .		שלשות
		_						-	במולים
9	18	7	6	5	14	5	L		שורים מלא בארים מלא
		*					. ,		בלצטורים בשיטה

שניים מכוכביה של מכבי חיפה, הבלתי מנוצחת היחידה עד כה כשתי הלינות הבכירות: איתן אחרוני (משמאל) וניר קלינגר (צילם: עודד מילשטיין) כשבת שעברה והירושלמים היו כל

13. מכבי סיית - המועל בתים.

14. הפועל חיפה - מבבי רמח

כניתוש 14 ונחשנו רק 13. עמידר גם

ליגה לאומית (לאחר המחוור ה־13)

ו. בית"ר תליאכיב

4. הפועל פתודתקוה

6. הפועל בארשבע

ק. בית"ר ירושלים

8. צפרירים ועלון

10. הפועל ירושלים

וו. הפועל חליאכיכ

12. הפועל כפרסבא 13. הפועל טבריה

14. בגריהודה ת"א

המועל רמת גן

.5 מכבי פתודתקוה

א מכבי שעריים

9. מכבי עמידר 10. בית"ר נתניה וו. הפועל חיפה 12. מכבי שמנה

13. הפועל כחדים 14. הפועל יהוד

2. מכבי יכנה 3. הפועל חדרה א מכבי יפו

ליגה ארצית (לאוזר המחוור ה־11)

9. שמשון ת"א

3. מכבי תליאביב

2. מכני חיפה

3. מכבי נתניה

7--15

15-17

20 12-15

18 9-8

17 13-15

15 12-15

15 10- 9

13 11-8

12 16-12

11 16-7

5 - 16- 5

9-23

9-14

18 15-15

16-10 15-13

סך כל הפרסים:

2,200,000 עו"ח כולל העברה.

נם לא כצורה משכנעת, אבל מנצחת.

סמנו ו רא ל"תפישת הפתעה". פית"ר ת"א נחנה בשבת שעברה "הצה" הוך משחקת היטב כבר חורש. 3-1 רת כוונות" ב־4 שערים. מכבי ת"א ליכנה בשנה שעכרה. נותנת הצהרת כוונות כבר 4 שבועות רצופים כארבעה נצחונות. פעמיים תי־ קו בשנה שעברה וכל תוצאה אפשרית

> 8. הסועל הדרה – הסועל ר"ג. תה תוצאה, השכת.

.11 ביתיר רמלה - הפועל לוד.

6. מכבי נתניה - הפועל מב" השכנות יבואו לראות את המשחק בין ריה. נתניה חזרה למסלול נצחונות, קבוצה שירדה מהלאומית לקבוצה עם שובו להרכב של יגאל מנחם. אמר שעלתה מליגה א'. שתיהן ממוקמות קרוב כטבלה וכל תוצאה אפשרית. מעניין יהיה לשמוע את הקהל צועק - 12. מכבי יבנה – הפועל יחוד. עורדר כשהוא בקבוצה הטבריינית.... כמו בשבוע שעבר, גם השבוע, יבנה במגרשה עדיפה על כל קבוצה כאר

7. בית"ר תיא - מכבי ת"א. צית. אנחנו מוסיפים גם x, מאחר שי לרעתנו, מיקומה של כית בצמרת המכלה בארצית הוא זמני כלכר, והם סד הבית בשבת שעברה ליהור, מוכיח

זאת. למרות האמור תנצח פ"ת כשבח למרות שרבים חושבים כך, הליגה את בתרים שמשחקת גרוע מאר לאוד הארצית טרם נגמרה השנה. חדרה, בנוסף ליכולת שהיתה לה תמיד, הוסי־ מה השנה גם אומי. היא ניצחה 1-0 עמירר. הפועל חיפה זכתה כ־3 נצחר בשנה שעברה ותנצח, אולי אפילו כאר נות רצופים. עמידר הכשילה אותנו

9. מכבי ממרח – ביתיר נתניה. מומחית להפתעות בטוטו ולכן נרשום שתי הקכוצות עמוק בתחתית, ושתיהן משולש במשחק האחרון בטוטו. הפסידו כשבת שעברה. לטמרה היה בשבת שעברה הפסד ראשון במגרשה והשבת היא תנצח כאותו מגרש. 1 סור

> .10 מכבי יסו - מכבי שעריים. שעריים התרחקה כשבת שעברה מצמ־ רת הליגה הארצית ויפו התקרכה אליה. שתי הקבוצות נפגשו בעבר כל־ אומית וכשנה שעברה, כארצית, סיימו ובתיקו אפס. כל תוצאה אפשרית השר

כל אוהרי הכדורגל משתי הערים

אכנת כך להיות איניונר? השבוע במומו במשחקי הליגה הלאומית והארצית מינימום הפרס הראשון: מה יהיה? יהיה טוטו

בפעם השניה ניצחו העונה במעל 100, היחירים שעשו זאת הפסד בכורה לצעירי עפולה (נערים) 🗖 מכבי ברוך ת"א ממשיכה "לדרוס" כל יריבותיה

צבי גלפרין

הפועל כפר ויתקין (ילדים, שומ־ רון) תיא הקכוצה הראשונה שהשיגה העונה ניצחון שני של מעל 100 נקו־ דות כנצחה את כית יצחק 101-101. הפועל אשדור (ררום א') זכתה בניצחון ראשון כ־100 (על אורן גדרות 119

התוצאות הללו, לא היקחו את עוקצה של הביקורת כלפי מאמנים וקד בוצות שמעריפים שיאי־קליעה כאלו,

קבוצת הכדורסל של ילדי בית"ר ר"ג. (צילם: גרי אגרמוביץ') ילדי כפר ויתקן היכו שנית

שיגרתית ממחוז שורק: הפועל יכנה – רעננה 64-67, מכבי רעננה – כני 68-71. רמת אליהו 13־13. תאם היא מעידה הרצליה 97-39, שקר רעונה – מכבי ● דרום ב׳: נת – רביבים 68-82, על תגנה מעולה או רמה נמוכה:

שמריה 76-70. שאר תוצאות ליגת ● תיא אי אורן קרית אונו – בני בים 98-52, הפועל באר שבע – שער יהודה 75-47, משמר השרון – אבן הנערים (ארצית) כפי שנמסרו מאיגור ברק 85–63, קרית אונו – אנדריי ר"ג הנגב 75–73, גת – עומר 74–73, גת

> לה 96-96, הפועל כרמיאל – מכבי אורן קרית אונו – אנדריי ר"ג 60-57, לה 96–62, הפועל כרמיאל – מכבי אורן קרית אונו – אנדי ד' ל מפ-לכ, כלעה רק 11 כרמיאל פ8–42, מכבי כרמיאל – צפת ברוד ת"א – אורן קרית אונו 77–58,

33-58, עמק חירדן – שרה אליהו 45 מגל גבעתיים 73-58 שאן – תבור 15-41, עין דור – טבריה 23-72, אלון חולון – תל כביר 75-50. חולתא – יסוד המעלה 22-52. אי וורוב אינו פריה 12-46. • מרכז איז זורוב גבעתיים – סלע • צפון: ראש פינה – גוש כיספין 45-61.

קרית טבעון 64-43, נצרת עילית – של"צ 37-37, חרוב גבעתיים – דקל צפת – מחגיים 56-45, איילת השחר -קישון א.ס.ה 60-58, נצרת עילית – חולון 58-56, קרית אונו – סלע רא" הפועל צפת 29-29, מרום הגליל

מגירו שמריה 59-47, טישון – מגירו של"צ 84-54, חרוב גבעתיים – סלע רמות גולן 57-44. שמריה 25-58, מגידו שמריה – קרית ראשל"צ 35־91, חרוב גבעתיים − • עמק חירדן: אסיקים – מנחמיה נוריה 22-49, כני נותריה – חיפה כר־ 100-31, הרר ראשל"צ – קרית אונו עין גב – יבנאל 37-57

.64-91 קרית ביאליק - חיפה כרמל 64-72 .32-81 חפועל חיפה – קרית ביאליק • מרכז ביו אליצור ים – מטח 31-32 ביאליק – חיסה כרמל 76–63.

בחן 101–37, גבעת חיים מאוחר – 34–37, יובל יים – לוד 72–30, יובל 33–51, נצרת עילית – קישון העמק אליצור אשרור 60–47. כפר ויתקין 63-63, אכן יהודה - כפר יים - מטה יהודה 55-72, יובל יים - 32-43. קין 73. 69, אכן יהודה – מכבי חררה 49. פ-65, גבעת תיים מאודור – חדרה • דרום אי מכבי רחובות – אלי פ-18, הפועל כרמיאל – רמת יותגן 64–29, ערבה – ערד 11–29, מבבי 49-32, אבן יחורת – כפר ויתקין 66- צור אשרור 74-48, אליצור אשקלון – 58-25, נהריה – מוצקין 70-36, נה־ ב"ש – עומר עומרים 58-39.

בני כרק – הרצליה 72-46, מגל גבע־

ע"ח טיפות משחק ההגנה. יש מאמנים 40, יורם חררה – כפר ויתקין 60–59. גבעת ברגר 76–53, אליצור אשרור – שטוענים כי "מועדון ה־100" הוא גורם • שרון בי: הוד השרון – אליצור אשקלון הפועל 53-84, אליצור אשקד

ויתקין 57-57, מכבי חררה – כשר ויתר בען 61-51, יובל יים – מכבי רם 76 → מפרץ: אליצור עכו – בני ביאר 73-57, אופקים – עזחה 56-19

סרית אונו 80-31, דקל חולון – קרית 52-55, אשרות יעקב – כני יהודה צא־

נתניה 88–54, מרכז תור השרון – מכי עומר – ערר 43–68, עומר – הפועל

אתוזה – סרית ביאלים 120–35, סרית 103–46, יובל י"ם – מטה יהודה 75 – אפרים 24–25, יורעאל עפולה – יפעת ים 39–24. 32, יובל יים – נען 93-59, נען – לוד 36-53, שמריה – אורתורוקסים נצרת שרון אי גבעת היים מאוחד - 51-67, אליצור יים - מטת יהודה 63-68, נצרת עילית - מרנין טבעון צור אשקלון 52-40, באר טוביה ●

במשחקי הנערים נוצחו העונה כי נתניה 81-81, מכבי רעננה – מכני באר שבע 86-60, הפועל באר שבע -.54-82 ערד 37-53

שמון איי גליל הר וגיא – מטר 56, ברוך ת"א – אנדריי ר"ג 105-66, ילדים: הפועל ת"א

במון ביו נוח אור – שדח אליהו תיים – הרצליה 77–23, ברוך ת"א – בליל עליון: גליל עליון – קרית שמונה 39-34, דפנה – כפר גלעדי 32, נוה אור – בית שאן 45–48, בית ● ת״א ב׳: נפשונית – בת ים 55–35, רפנה – נאות מרדכי 66–24,

חימה אי: יורעאל עפולה – ראשל"ב 74-74, גבי ת"א – סלע רא" 31-63, קצרין – חצור 50-32, אליצור •

חיפה בע אחוזה תיפה - בני אונו 18-31, גבי ת"א - קרית אונו לון 69-24, עין דוד - חוקוק 73-42, בי חיפה בע אחוזה תיפה - בני מל 69-45, אחוזה – הפועל חיפה 69-39, חרוב גבעתיים – דקל חולון ● בית שאף גבע – בית שאן 94 על ת"א 11-95 מל 69-45, 15, עין חרור איחור – מככי בית שאן

שלילי, שמקשה עליהם את לימור יסו" נתניה 27-65, מככי רעננה – אליצור לון – אשקלון הפועל 52-54, הפועל - דות ההגנה היעילת. נשמח אם נקבל רעננה 74-78, שקר דעננה – בני אשרור – אשקלון הפועל 37-67 גובות בעניין הוה. גובות בעניין הוה. לעומת התוצאות הנ"ל, תוצאה לא נתניה 11-61, הוד השרון – מכבי אליצור אשקלון – אליצור אשרוד יורחנים מתוצאות הנ"ל, תוצאה לא נתניה 16-64, הוד השרון – מכבי

ביאליק 50–36. • הדרה: יהורה חדרה – פרדס חנה 19-60, מגל – מי עמי 74-2, גן שמו" אל - ג'ת 54-54, בנימינה - נבעת אולגה 98–12.

• שומרון: גבעת חיים מאוחר מכבי נתניה 45-31, כפר ויתקין – אכן אליצור נתניה 62-46.

ריה – כני כרמיאל 59–17.

- חיסה: אליצור קרית אתא

קרית שמואל 43-39, קרית ים -

שלום ק"א 70–16, יגאל חיפה – קרית

• נתניה: מכבי רעננה - אליצור דרום 40–38, תפוז אכן יהורה – צעירי משמה"ש 40-25.

ללך המתוקה צילם: רביב בן צבי

עלום עלום

ועשה האדמה

שוב רעשה האדמה. הפעם היכה הרעש

באומוה, אחת ממדינות ברית־המועצות.

סשר הרעש מכה בעוצמה גדולה – הוא

הודט בניינים, מפוטט גשרים מחריב

מים, נז, ביוב ועוד.

נבישים, מנתק מערכות חשמל, טלפון.

אסון חטבע הנורא חזה גם פוגע פניעה

שורות אלה ידוע על כמאה אלף קרבוות

הדולפינים מצילים

אינדונזיה. שניים ממלחי האוניה הטבועה

ל-דולפינים. להקת דולפינים שחייתה

. נמקום הינחתה אותם בים הסוער לחוף

הדולפינים הינחן בחרטומיהם את שני

הפלחים במשך כל הלילה ולעיתים אף

טאשר הגיעו תמלחים לאי הם הזעיקו

ועזרו בדחיפות עד שהשניים עלו בריאים

גים סוער טבעה אוניה מול חוםי

חייבים תודה על הצלת חייהם

ושלמים לתוף של אי קטן.

קטלנית בבני־אדם. כאשר אני כותב

שרון: דקל כפ"ם – בני הרצליה .36-52 שפיים – אלפי מנשה 17-21, ברקים הוד השרון – מרכו רעננה 39-

• פייתו כני ברק – אליאנס ת'א -96, גבעת שמואל – מודיעים 96-

• דן: רני רמה"ש – שלום ר"ג -44, צפון ת"א – תרוב חולון 44-35, הוד השרון – אשכול סית 35-35, הור השרון – מרכז ת"א 54–17. • תיא א': ברוש חולון - הפועל

הרצליה 60–37, ניצן ראשל"צ – הפר על הרצליה 48–29, דרום ת"א – האר תיא בי: נרקים גבעתיים - צפון ● בת־ים 61–21, רימון גבעתיים – דרום

52-86, חיפה כרמל – אחוות 73-13, יהורה 44-37, מכבי יים – אליצור יים ● עמקים: מגידו שמריה – הרי בת ים 70-19, גרקים נ"צ – דרום בת • דרום אי אשקלון הפועל - אלי

• דרום בי: יד מרדכי - גוש קטיף ליק 78–27, כני נחריה – צור שלום ● נגבו תמר ערר – כניש חצרים

בְּכִכֵּר הַמְּדִינָה

15 ברצמבר 1908 ז' במבח חשמ"מ עריכה בח רורה בר

דברי חכמה

משהו יוצא דופן

'ואז, פתאם..." בְּכַל ספור - כַמְעָט - יַש

שַׁלָב שִׁכָּוָה, שָבו קוֹרָה הַדְבָר הַמַּבְּתִיעָ,

הַמְרַתִּק, שְּׁנוֹתָן טָעִט ומְתַח לְעֵלילְה. הנָה,

למשל, יוסף. הוא נמצא כמה שנים בבית

ואָחָרֵי שְעָה קַלְה מָכִרִיו פַּרעה "אַרָנה תהִיָּה

עַל בַיתָני, וְעָל פִּיף יִשָּׁק כְל עָמי, רָק הַכָּקא

לִמְעָמִים נִם אָנַחִנוּ מְחַכִּים לְאֵיוָה פִּרַנאם

שְּכֶּוָת. "הָלְוָאי שְּׁמָּתָאם יוֹדִיעוּ שְאַין הִיוֹם

ּ אֲבְל, יַשׁ פַּמָה חָבְדַלִּים בִּין סְפּוּר וּבִין

תַדְּבָרִים שְּבָאַמָת. רָאשִית. בְּכָל סְמַּנִר קּוֹרָת

מַשְּהוּ מְעַנְיֵן, אַחְרָת לא חְיוּ פּוֹתְבִים עָלִיוּ.

בַּמְצֵיאוּת, לִפְּעְמִים לא קוֹרָה מְשָּׁהוּ מְעַנְיַן,

וְהָמִכְחָן בְּלָשוֹן בָּאֶמְוֹ מְתַקַיִם, כמו

שְּתָכָנֵן, וְאָתָר כַּוְ הוֹלְכִים הַבָּיִתְּה, וְדֵי.

שְנִית – תַּמְסָפָּר מִתְנְבָּוֹ בִּדְּבָר הַמִּיְחָד,

אָת כָּל הַיִּמִים הָאָמִרים שְקְדַמוּ לו.

יוצא הדימן, ה"פרואם", אָכָל אָסוּר לִשְׁכֹח

אלו לא היה יוסף טורה יום יום בּמִלְאכְתוּ

בְּבֵית הַסֹהַר, לא הָיָה מְקַבֵּל תִּפְקִיד מִיֻּחָז

שְהָמָנִיש אותו עם הַשָּׁרִים, וְכָּךְ לֹא הַיָּה

וֹרָה הַ־פַּתאם". אַנְתנוּ צְרִיכִים לְעַמּל

הסחר. כואב, עצוב. ופתאם נוכרים בו

בבית המלכות והוא נקרא אל המלף.

קרסו וקברו מתחתם את התלמידים. אתת הסיבות לרעידת־אדמת היא תזוזת לוחות היבשת. קליפת כדור־הארץ מורכבת מלוחות עצומים אשר וזים לאיטם ובאזורים שונים על פני כדור

ארצנו במקום התפר שבין חלוחות ת"כפר הַאִּדִינָת" נוצרות, לעתים, רעידות אדמה קשות. עדיין אין האדם יכול למנוע רעידות בעיר תל־אָבִיב בלבלבים מדי יום אדמה. לו יכולנו לחזות מראש רעש, חיה לשתק מתקבצים. אמשר להזהיר את תושבי האזור חמסוכן

ורובם היו ניצלים. לו היו ארצות העולם נוטלות את הכספים, הידע, תמחקר והמאמץ המושקעים בפיתוח אמצעי לחימה ומשקיעות חלק מזה בפיתוח דרכים לחיזוי מדוייק של רעידות־אדמה – היו

נכסכים חיי אדם רבים. עמוס בר

רישום של שיחות חוץ מופיע בחשבונות הטלפון יחד עם מספר הטלפון שאליו החקשרו. שבועות מספר לאחר הפריצה קיבל בעל הדירה את חשבון הטלפון. הוא הבחין בחשכון במספר טלפון בלתי מוכר לו וסיפר על כך לאנשי המשטרה. הדבר הביא כסופו של דבר למעצרו של הפרץ.

> עזרת וצוותות הצלה יצאו לים ומשו שלושה מלחים נוספים מאוחה אוניה טבועה. ***

וביניהם רבבות ילדים. בבתי־ספר שלמים בְּיכִבָּר הַמְּדִינָה" בָּעִיר תַל־אָבִיב מָדְשָאָה שָם צְּנוּעָה ושוים עצים.

בַּבְּכָּנִר הַפְּּנִדִינֶּוו, קַבְּקַלִים שְטוּפֵי אור. אוהבים מבקשים מְעַט צַל וּמִקוּור. ב־כַבֶּר הַפְּיִדִינְה" תופות שותי יונים מתפשות הו לשוא

ירק נוף, צל ננים. (סַאוֹךְ סַפֶּר שִייִרים חֻוֹשׁ שִׁיוֹפִיעַ בהוצאח עקר) דוד אגמון

וְנְהִיה לִי טוֹב בָּלָב. רְּבָרִים מָשִּׁתִּיעִים הַם מְעָּוְיוִים מְאַר, אֲכָּל הָם קוֹרִים לְעִתִּים רְחוֹקוֹת. ע"כ כּדְאִי לְלָמוּר לִמְצֹא אֶת הַיֹּמִי בָּוְּבָרִים תַּרְנִילִים שְהַם הַקּוֹרִים בְּדְרָן בְּלָל, וְאָם יִקְרָה נְם מַשָּהוּ יוֹצָא דפָן מִן הִבְּּלְל – מָה טוב. כְּוֹ נֵוכָל לְחָיוֹת חַיִּים הַמְעָנִינִים לֹא פְּחוֹת מספורים, ואולי יותר.

ציור: חמי ססר

אעריב ילדים וצ

משה מאיר

בַדּוּר הַצַּמֵר

רָז הָתַזִיק בְּיָרוֹ שָל סַעַר, אָתִיו הַקְּטְן. אָמָא מְתַבְּח בַּבָּיִת. וְלֹא צָרִיוּ לְהַדְאִיג' אותה", חשב והחיש צעדיו. "יש לַה דִּי דאנות גם בּלִי הְאַחוּרִים שׁלְנוּ." סָעַר רָץ לְצְדֵּוֹ בְּשְׁתִּיקָה. הָעֶרָב יָרָד, וּמָנָפָּי הְרָחוֹב הִבִּיטוּ בְעַינַיִם צָהָבּוֹת בִּשְׁנֵי הַיְלָדִים הַוְּחְבָּוִים. תַם כְּאִלוּ

"מָח זְה אָנֶום מְמָהַרִים כָּל־בְּנִיּ הַבִּי זוּ שְׁעָה יָפָה, אֲמִרָה וְרָכָה שְׁכָּוֹאת..." "אִיוָה וֹמָיו" – אְמֶר סְעֵר פִּתאם, וְנְעַצֵּר. לְפַנִיהָם עָמֵד יָלֶד נָדוֹל מַהִם. וִעָר וָר. בַּחַיקוּ נַת בּוּר־בָּלָבִים קַטָּן, מְתַּלְתַּל, כְּמוֹ בּדור צָבֶר אָמּר וָרָף. עִינְיו הָעָגְלות נְצְצוּ. - אָיוָה יֹמִיוּ" – אְמֵר נָּם רָז, בְּהַשְׁהָּוֹאוֹת.

"ווּנּא שִׁלְּדְּנ תַּנְעַר שָׁתַקּ. - יְתַּלְ לְהַחָּוִיק אַוֹתוּ רְנְעוֹ" – בָּקָש סִעֵּר.

הַיְּלֶר תַּוֹּר הַתְּבּוֹנֵן בָּהְם, שוֹתַקּ, רָנִע - וַּעַ לְּלָפַוּף אוֹתוֹ רְגַעו״ – אָבַּר רְז

בְּשָׁקָט, בְּגַעַגוּעִים. הַיְּלֶד הַנְּדוֹל וְהַשּוֹתִק וְשָׁק לַנּוּר עַל קּצָה־אַפּוּ. אַחַר־כָּוּ מְסֵר אותו בְּוְהַירוּת לְיִדִיוֹ הַפּוּשְטוֹת שְׁל רְז. הַּנְּלֵבְלָב נִרְעֵד לְרָנְע, וּמִיֶּּד הַתְּרַפַּק לוֹ עַל רו, שְּלַח קַדִיכָּה שְׁתַּנִי בְּפַּנַת שְּבַּנְתַבּּוּת, טַבָּס עַל חַזָּהוּ וְלָקַק אָת סַנְעַרוּ-- "אַי וָה מֹּדְנקוּ" – מִלְמֵל סַעֵּר בְּקוֹאָח.

פּדּוּרְסַלְּנֵי הֶעָתִיד

ֹלִיגַת הַקָּט־סָל.`

בַּלָם מַבָּירִים אָת שַּׁחְקוֹי הַבַּּיִוּרְטִל שְל

הַלִינֶת הַלְּאָמֵית שְלֶנוּ, אַך מְעַפַּים יוֹדְעִים

בִּי נָם יַלָּדִים מְשְׁתַקִים בַּדּוּרְסָל בְמִסְנֵרֵת

לִינָה. כָּבֶר בִּכְּחוֹת ה'־ו' מִתמוֹדְדִים יִלְדִים

בְּלִינֵת הַשָּׁט־סָל. מִשְּׁחֲקַיהָם אְמִנֶּם אֵינָם

נְקַפָּר לֶכָם עַל קבוצה אָתָת מִיּנוֹן רְבּוֹת. זוֹ

קבוצת "שְקַד" מָהַפּוֹעֵל וְבְעָתִים. יַשׁ בְּּח

בַּיוֹם שְנֵים־עָשָּׁר שַּׁתְקָנִים, שְׁתָתְקַבְּצוּ

אַלִיהָ לִפְנֵי לְמַעלָה מִשְּׁנָתִים מִשְּׁתִי־טַפָּר

זָח קּוְדם. אֲבֶל נְּמָשְׁרְּ תַּשְּׁנִים הַם לְמִדוּ

לְחָבֶּיר וּלְתַּתְנַיַּדְר זְה עם זְה. חָם נִפְּבָּשִים

מָוֹג אַנִיר: בִּימִי הַקּיִץ הַלּוֹהְטִים וּבִימִי

קר רוֹבֶּרָט נְרָנְט. הַמּוֹשֵל הַבְּּרִיטִי שְל

שַרְאוּהוּ עוֹבֶר לְיִד הַבָּיִת

בּוֹמְבָּיוּ, מַת בִּשׁנָת 338ז, וֹבַעָרֵב שְׁנּוֹ מַת,

מַרְאָה חָתנל יוֹצָא מִפָּתַח בִּיתוֹ. חַמְשִׁרְתִים הַהְדִּים שָל הַמּושַל הָאֵמִינוּ כֻּלְם בְּגִלְנּוּל נְשֶׁמוּת, וְהָחָלִיטוּ מְיָּד כִּי אוֹתוֹ חָתוּל הוּא וַלְגוּל נִשְמְתוֹ שָל טָר רוֹבָּרְט הָוּכְבָּד. בְאָז אותו עָרָב, וּבְמָשְׁךְ שְׁנִים לְאַתַר מְכַּוְ. קראו הַמְשָּׁרְתִים לְאוֹתוֹ חָתוּל הוד־מַעַלְתוּ וְתִּצְּדִיעוּ לוֹ בְּכָל־פַּעִם

דוני לרנר

שַלש פָּעָמִים הַשַּׁבוּעַ לִאמוּנִים קשִים בִּכְל

הָתְרֶף הַקּרָים והַגְּשוּמִים. שוּם תְּרוּץ אַינוּ

הוד מַעֲלַתוֹ הַחַתוּלוּ

שְּוֹנִים בְּעִיר, כָּן שֶׁרְבָּם לֹא הִבִּירוּ זָה אָת

מְסָקָרִים בַּטְלָוִיוֹיָת אוֹ בְּעִתּוֹן, אֲבָל הַם

מַשְחַקים בְּשִּׁיא הָרְצִינוּת, מִקְּשׁ כְּמוֹ

- רוּגּא שְּלְּאַנ" – שְׁאָל רָו אָת הַנָּעָר הַזְּר. וְלְשָּׁף אָת הַנוּר. - הוא שְלְףוּ – טָנְה חָהוּא, הַּרִים רְנְלָיוּ –

– "תַּבָּה, תֻבָּהו" – צְּעָק רְו. – אֶסוּר לִי לְהָבִיא כָּלָב הִבּּיִתְּהוֹ" – אַן חֵיָלֶד הַהוּא - "בְּ... מָה זָחו" וִּבְנֵבִי סַעַר בְּהְתְרְגְּשוּת.

(לעוצמו, פוראה).

הַנְמֵן בַּצֶבָא. אִמָּא עובָן וו. אַתָּם שְׁנֵיכְּם "לָאֶן חוּא חָלַוְיז" - "מָה נַּעֲשָהוּ אִמָּא לֹא תַּכְנִים אוֹתוּ הַבַּיִתָּה", אָמָר רָוּ. אָסור לְהַרְנִיו אורנהו" – שְוַן סְעַר – -

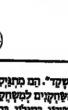
אָמָּא, שֶׁהָיא בְּעֶצֶם אוֹרָבֶרו־כְּלְבִים. קּבְּלָּה

אָנוּ וָּרָים בַּקּוֹכֶה הַפְּוֹמִינִית. אָנִי נְמְצָא רֹב

"לְמֶּה הוּא עָשָּׁה לִי אָת זָה, הַיָּלֶד הַזָּהנ" —

עסוקים המיד. אין מי שיעופל בּכָּלָב, יוריד אותו לְטִיּוּלִים, יְרָתָץ אוֹתוּ וְיַשְׁנִּיתִּ שַלא יַהַרֹם אָת חַבַּיִת... לא יִחְיָה כָּאן כָּלֶב" וּבְשָּאַבֶּא אוֹמֵר, חוּא – בְּרַךְוּ כִּלְל – עוֹמִד

הַּןּפּוּתַ בָּנוּשֵׂא "בָּלָב בְּבֵּיִת – יִהְיֶת אוֹ לא יִהְיֶרְוּג״ הִקְתִּיִם כְּבָר לִּנְנֵי תַדְשִׁים רַבִּים.

קבוצָת "שָׁקַר" מַהַפּוֹעֵל וּבְעְחַיִים

פַּעָם מִתְקַיָּמ מַשְּׁחֶק בַּמְּנֵרָשׁ שָל הַקְבוּצְה מָבַשַל אָמוּן הַפּולַל בְּעָקָר אִפּוּנִי בּשְר. לְּמוּד תַּרְנִילִים וְתַּרְתֵּה קַלִיעות לַסֵּל. לִינֵת הַקָּט־סַל מְחֻלְּקָת לְנִיקְפַּר אְזוֹרִים בָּגְלֵל תַּמִּסְפָּר הָרָב שְל תַקְבוּצות, וּבְכָל הַהוֹרִים הַמָּאֹד מְסוּרִים שְל קְבוּצָת אַזור מָתְקּיִמִים מִשְּׁחֲקֵי בִּיִת וּמְשִּׁחֲקֵי חוּץ,

בּגִבְעַתַיִם וּמָעַם – בַּאוּלָם אוֹ בַּמְגַרָש עול הַקְּבוּצָת הַיְרִיבָת. בָּאוֹ נִכְנְטִים לִּמְּשׁלְּה

בין הפוחרים יונרל ספר מספריית " מעריב"

מצא ששה הבדלים

בְּכָח וָה: לַבְּעָמִים אֵין סוֹף לְסְבּּוּר.

יודוע ווים (🔄)

'שְקַד". הַם מִּתְנַּיְסִים לְּחַפִּיעֵ אֶת הַשַּּחְקָנִים לְבִּשְּחֲקֵי הַתוּץ שְּלְחָם בְּּוְמָת

שָאַל רָז בָּבְעִרירוּת, בְּשְאַבָּא יָצְקָה חַלַב

- "הוא צָמַא, שִישְׁתָּוֹה בַּינְתִים", – אָמָןה

אָבְל אַידְ עוֹשִׁים דְּבָר שְנְּזְהו״ – חַוֵּר ן

"- "אולַי הָיתָנה לוֹ בְּעָיֶה עִם הַבְּלַבְּלֶב."

יַעַבְשֶּיו יַש לְנוּ בְּעָיֶה אַתּוּ" – אָבֵּר ןְז. – "אוּלִי לא הִרְשוּ לוֹ לְהַחֲוִיק אֹתוֹ בְּבֵּיִת"

- יאולי יש לו בּלְבָּח, וְהִיא הִמְלִיטְה

עַשָּׁרָה נּוּרִים, וְאוּלִי אֵין לוֹ מָה לַעֲשׁוֹת

בָּהָם, וְאוּלִי הוּא מְרָתַם עֲלֵיהָם וְלֹא ווֹצָה

לְּמָטוֹר אוֹתָם לְ"צֵעַר בָּעָלֵי חַיִּים", וְאוּלִי"

הוא זורָק אַלֵינו אָת הַבְּעָיָח שָׁלּור

אָמֶר רָו. אָדְּ מִיָּד נְבַר עָלִיו חַבַּעָסוּ "אַן לְמַח

- "הוא רָאָח, שָאַנְחְנוּ אוֹחֲבִים אָת חָּוּר,"

אָבִר סָעַר בְּשָּקָט. "ונַם הַבְּלַבְלָב רָאָה אָח

יאַין אַרְנה יוֹדְעָ, טְפַּש קָטָוו" – צְּעָק וְי –

אַך יַרוּ נְבְיִשְׁכָּה אֶל תַנוּר וְלִשְׁנָה אוֹתוֹ.

אַבָּא לא תָזֵר עֲדָיוִ כָּן הַאָּבָא. הוא לא

יודַע, שְמְּחַבָּה לוֹ הַמְּתָעה קּעַנָּה וְצְּקְּיִירִיה

בְּמַח יַנִּיִּד אָבָּאו״ נְאָנְחָח אִמָּוּא. — "מַח יַנִּיִּד אָבָּאו״ נְאָנְחָח אִמָּוּא.

לְבָן אַין לָנוּ סִיוּם לַשְׁמוּר שְּלָנוּ.

בַּיַחוּד, אָם הוּא אַמִּתִּיּי.

תשאלו את חבלבלב.

חָמִים לַצְּלוֹחִית.

ולא ענונה לו.

אָמֶר סַעַר.

- אמר סער.

השרון, בּרוּוּלון, בּראשון לְצִיוֹן וּבְשְאָר הַמְּקוֹבוֹת. הַהוֹרִים מְהַוִּים מָּם אֶת קּהַל הַאַמָּים הַבְּעוֹדַד אָת הַקְּבוּצָה, לִבְּעָמִים אַפָּלוּ בְּקולות רְמִים. לִקְבוּצָת "שְקַד" הָנָאי מְיְחָד: הַם "מְצַּלְיוֹם זָה לַיָּוֹת. מָאֲשֶׁר שַּׁחְקָּן מְצִּלִּיוֹ מוֹחָאִים לוֹ כַפַּיִם; כַּאֲשֶׁר הוּא וִכְשֶּׁל – משדרים אות בְּמִלִים תַּמּוֹת: הַם ווֹהָנִים לַחָנג אָרג יָבֵיי הַהַּלְּדָרת שְּׁלְהָם בְּּמִסְנֵרֵת הַקְּבוּצָה, וְלֹא מְזְּמָן אִרְנֵּן לְּוָיִם מְאַמְנָם הְשְּׁחָק נְנָד תַהוֹרִים, וְלֹא תַאֲמִינוּ –

הַוּלְדִים נְבְרוּ עָל הַהוֹרִיםוּ בְּלִינַת הַקָּט־סָל מְשַּׁחֲקִים בְּסָלִים וְטּבִים יוֹתַר, וַהַמִשְּׁחָק וִמְשָׁוּ רָק עְשָּׁרִים וּשְׁמוֹנְה דְּקוֹת (בְּבִוּקוֹם אַרְבָּעִים אַצֵּל הַמְבָּגַרִים).

אַבֶּל הַשַּּחְקָנִים הַאָּעִירִים הַלָּלוּ בִּחְאַמְּנִים בְּתַתְּמֶדָה וּבָרְצִינוּוּה, וּמְי יוֹדְעָ – אַּנְלִי שׁד יִצְבְּרוּוּ בִּבָּאן בְּדּוּרְסַלְּנֵי הָעְרַנִיד שַׁלַנִיוּ

חנה כץ

אָש הָכִי נְּבֹהַ בָּעוֹלָם, יַשׁ גְּבוֹהִים כִּוּמְנּוּ. אָלְ וֹאָח, עָלִיָּה עַל הְ"אָמְפַּיָּר סְטַיטּ

> FIEND FROM THEFOG

המשך מהעובנע הקודם

האיעו העבוהה בעולם

כָּל הַשִּׁיאִים

בָּבֶר EMPIRE STATE BUILDING

חַלִּילוֹ שֵל פַּאן

לא כָּל הָאַלִים הָיו יְבָּי תֹאַר. הִנָּה לְמְשָׁל

הָאַל פָּאן: הִיוּ לוֹ רְנִלַיִם, קַרְנִיִם וְזָקָן שְּל

זַנִישׁ, וְבֶל צּפּוֹ הָיָה מְכָסָה שַּעָר סְמִיךּ כְמוּ

פָּאן הָיָה אֱלִילָם שְל רוֹעֵי הָצֹאן וְהוּא אָהַבּ

לְדַלַּג וּלְפַיָּו עַל הְהָרִים וְעַל הְגִּבְעוֹת. כָל

פַּעָם הוּא הָיָה נִאָרָאַתַב בְּנִימְפָּה אָוַוָרַת, אָדְּ

יום אֶתֶד הִּדְּאַהַב פַּאן בְּנֵימְמָח צְעִירָה וְיִפְה

וְהָתֵל לְחָזֵר אַתְּרָיחָ בְּעַקשְנוּת. פְעוּרו שֶל

פַאן דָּחָה אוֹתָהּ וְתַאּנְינ הַטְוִידוּ אוֹתָה

בְּאַר, וְהִיא לֹא יֶדְעָה כִּיצִד לְּתִפָּטֵר בִּמְנוּ.

היא פָּנְתָה בְּתְחָנְה לָאַלִים, שְׁיַצְּילוּ אוֹרָנה

הַתַעָצָב פָאן מַאֹד, וְגָשׁ אֵל קַנִי הַשּוּף רְלַשַּׁף

אוֹחָם. אָחַר כָּוִי קַעַוּ עַבְעָה קַנִים שוֹנִים

בְּנֶדְלָם וְקָשַר אוֹתָם בְּשוּרָח זָה לַוְה. הוּא

קַרָב אָת הַקּנִים תַּחֲלוּלִים אֶל שְּמָתָיו וְתִּצַל

בָּוְר נוֹצֵר חֲלִיל תַקְנִים – חֲלִילו שְל בָּאן.

אָפָּוּא שְׁלִי קַבְּּלָה בְּּמֻיּוֵנָה סִפָּר חָדָש וּבוֹ

בָּאָתוֹת הַקְּעַוּהְ שְלִי. אֵינָנִי יוֹדַעָ בָּה

עָשְּׁרָנָה אִפְּא בְּשְּׂאֲנִי הָיִיתִי תִּינוֹק, הִיא

עַּלִים לַעַּבָּים תַצות מִפַּבְנָּיא. תַּבְּשִׁיו תִם

טַמְבַקּר בָּנְיוּ־יוּוְרָק וַהַּמוֹנִים מָבְּיִנִינִים בְּּתּוֹר

לְפַּעָלְרִּות. אָם יִּוְדִּפֵּן לֶבֶם לְּתַנִיעַ לְשְׁם,

לְּפְנֵי אַ אַרָּוֹרֵי שְּׂאַנְּים מִשְׁקִימִים עַל הַנּוּף

תַּנְמַלָּא הַמִּשְּׁהָּרַעָ סְבִיב מָרְפָּסְת הַתִּּגְפִּית

(381 מְטִר נַבָּה), יש עוד מְשָּהוּ שְנְּדְאוּ

לְרָאוֹת בָּבְנְיָן זָה. בְּקוֹמָת הַפַּרְקַע שוֹבַן

מיואון קקן "עולם הָשִּיאִים של גִינְס".

נמוכָה בַּעוּלָת, 61 סָנְטִימְטָר וֹבָה וְאָת

תַּבָּר חַכִּי נָבֹחַ – 2.72 מְטְרוּ הָאִישׁ חָכִי

שָׁבָּן, 485 ק"ג; הָאִיש שְּׁוָןוֹח חֲכִי הַּרְבָּה,

בְּבּוֹת בְּלֶדְל טְבְעִי מָצִּינוֹת אֶת הָאִפֶּּה הָכִי

פִּילְדִינִג ֖ נְהִשְּבֶת חוֹבָה נְעִימָח לְבֶּל

רוּתִי אַהַרוֹגִי

9

בַּוְגִּינָה עֲצִיבָה לַנִיבְמָה שָּאָהַב.

סָבְּרָה עָל פִי הָפִּיחוֹלוֹנְיָה הָיַוַנִיח:

מִּמָּנוּ. תָאַלִּים נַשְׁנוּ לָהּ וְהָמְכוּ אוֹתָה לִקְנֵי

הַנִּימְפוֹת הָיו דּוֹחוֹת אותוֹ בִּנְלֵל מַרְאַהוּ

המפחיד,

צעריב ילרים 23

אָת װָאָבוּלָרו וִמְעִּירִבְּבִים עִם מְחִיִּת בִּרְעִינִי עַפַּפָּר תַּלָּה אָמָא בָּבָר מְלַמְּדָת אָת סִבְּרָנא תַּתִילָם. מַנְסִיפִּים אֶת הַנְבִינְת הַלְּבָּנְה ּוְמַעֶרְבָּבִים הַכּל בִיחַד. ַחָצַצְרַתִּי תַּפְּבָּר, אַן לא הַבָּנְתִּי הַרְנָּח, הַכּּל אַנִי וְתַבַּיבִּיבִיסִיעָר נְסִינוּ לְאֲבֹל אָת וְהּ. הָיָה פָּרוּוּב שָׁם בְּלִי נִקּוּד וְהְיָה לִי מַבְּשׁ קשְה. נָהָדָּר. אַם אַרָּם רוֹצִים לְנַטוֹת, כְּדָאי לְכְם. ווו טְעִים, מַוֹּין וְנֵם מְכִינים אותו בַּבַלָּי קוּונ.

ון בון בוןת

לָכַן עָרָב אָחָד בְּקַשְׁתִּי מַהַבּּיבִּי־סִיטָר לַקְּרָא לָי מְהַפָּפְר בִּמְקּוֹם טַבּוּר שְּׂאַנִי בְּנֶר זָה בָּנָה שָּׁהִיא קָּרָאָח לִי. שִּׁיבּוּ לֵב: אַבוּקדוֹ, תִּיוְס, וְּבִינְה. נְמָנֶת אֲחָת הַפַּּחָאִימָה לָאַרוּתַת עָרְבּ

איזן לְבַּשָּׁל.

לוקחים אַבוקוו בְּשָל ז פֿפּאַנו פֿרֿהֹהַ שִׁינִס פֿפּא טְבַשְּׁבְּים מוּעָכִים אָת וּוַיעִינִי הַתִּירָס תַּמְּכָשָּׁלִים

אָנְצֵר שֶׁלָם שֶׁל עַצות וּמַרְוּפוֹנִים אַיוּ לְטָפֵּל וֹ כַּף וְבִינְה לְבָוָה בַּמַּבְתַּח וּמֶעֲבִירִים אַת הַבְּּמִחָית דְּוָדְּ מְסְנָּנְת בְּדֵי שְׁלֹא יִשְּׁאָרוּ חֲתִיכּוֹת. מּנְעָכִים הַיּעָב מ־364 ק"ג ל־105 ק"ג ועוד בְּאַלָּה פֿיאַי-עוּלָם. גָּם תַבִּיצָה תַּכִּי נְּדוֹלְה בְּעוֹלְם

תַּמִּקְאָּר כְּבָר עָלְתָּה אַבַאָּה וְבַבָּה עַשְּׁרוֹת

נְפָשוֹרנו אַ הְמְּכִירוֹת שְל נַוּקְלִיטֵי מְדוֹנָה.

דָרָךְ הַבְּּחִשְׁב הַיִשְׁר אֶל מוּזִיאוֹן הַשִּׁיאִים. וְחַיַּיִן הָּבִי יָקָר בָּעוֹלָם (בַּקְבּוּק "בּוּטוֹן רוַטְשִילְד" מִשְנֵת 1787 עוֹלְה נִּמְעט רַבַע מַגּנִים אַם נַּם פִּיאִים מִשְׂרַנִּים מַעוּכִם מְלְיוֹן שְּׁקָל) מְבְּנִים שְּׁם, יַחַד עִם הַפַּרוֹת הַפְּוּשׁרָט וְיַשׁ עוד שִּׁיא־מִשְּׁהַנָּה, הַמְּכִירוֹת וַבַעַלִי־הַחָיִים הָבִי נְדוֹלִים וַהָּכִי קטִנִים. בַבּנוֹאוֹן הַפָּיאִים מַבְּנִים נַם פּיאִים מָשְׁתַּנְיִם לָדְנְמָה, אָבְלוֹסִית הְעוֹלָם, שְּבְּרָנֶע שְּאֲנִי רְשִׁנְבִּנִי. וֹזְיְרָנה

שְל "סַפָּר הָשִּיאִים שָל נִינָס" בְּכָל הַעוֹלָם וְּבָבֶל הַשְּׁפוֹת – יוֹתַר מִ־57 מִלְיוֹן עֲתָקִים בּרָנֵע שְׁבּוּ אָלֵי בִּפּרְהִנּי בְּ"עוֹלָם הַשִּׁיאִים". קש ועד שרשקוני אָת 5,097,760,489

לְּנְלָּה: אְנִילְה.

מאח: בראין ספארמר סבתאילה

בֿיִלָּל נְּ'לָטוּן וְלָהֲלָת אַבְּבָּא, שְנִּם הַן

ضطشهند فكم انكب لتكن ارتفربن فونخ

יותר י